

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

19. aprill 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 165/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 165/02 Liidetud kohtuasjad C-143/20 ja C-213/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie eelotsusetaotlused – Poola) – *A versus O* (C-143/20), *G. W., E. S. versus A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.* (C-213/20) (Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – Otsene elukindlustus – Investeeringufondi tootlusega seotud investeerimisriskiga elukindlustuslepingud (nn unit-linked-lepingud) – Direktiiv 2002/83/EÜ – Artikkel 36 – Direktiiv 2002/92/EÜ – Artikli 12 lõige 3 – Lepingueelne teavitamiskohustus – Teave unit-linked-kindlustuslepingute alusvara laadi kohta – Kohaldamisala – Ulatus – Direktiiv 2005/29/EÜ – Artikkel 7 – Ebaausad kaubandustavad – Eksitav tegevusetus) 2

2022/C 165/03 Kohtuasi C-160/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Rechtbank Rotterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – *Stichting Rookpreventie Jeugd jt versus Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport* (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2014/40/EL – Tubakatoodete tootmine, esitlemine ja müük – Tooted, mis ei vasta eralduvate ainete maksimaalsetele kogustele – Turuleviimise keeld – Mõõtmismeetod – Sigaretid, mille filtris on väikesed õhutusavad – ISO standarditel põhinev eralduvate ainete mõõtmise meetod – Standardid, mida ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud – Vastavus avaldamisnõuetele, mis on sätestatud ETL artikli 297 lõikes 1 koostoimes õiguskindluse põhimõttega – Vastavus läbipaistvuse põhimõttele) 3

2022/C 165/04	Kohtuasi C-175/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Administratiivā apgabaltiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „SS“ SIA <i>versus</i> Valsts ieņēmumu dienests (Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Määrus (EL) 2016/679 – Artikkel 2 – Kohaldamisala – Artikkel 4 – Mõiste „töötlemine“ – Artikkel 5 – Töötlemise põhimõtted – Eesmärgi piirang – Võimalikult väheste andmete kogumine – Artikkel 6 – Töötlemise seaduslikkus – Töötlemine, mis on vajalik vastutaval töötlejal lasuva avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks – Töötlemine, mis on vajalik vastutava töötleja juriidilise kohustuse täitmiseks – Artikkel 23 – Piirangud – Andmete töötlemine maksustamise eesmärgil – Nõue edastada andmeid veebis avaldatud sõidukite müügikuulutuste kohta – Proportsionaalsus)	5
2022/C 165/05	Kohtuasi C-226/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL <i>versus</i> Euroopa Komisjon, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (Apellatsioonkaebus – Dumping – Brasiiliast, Iraanist, Venemaalt, Serbiast ja Ukrainast pärit rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete import – Menetluse lõpetamine Serbiast pärit impordi suhtes – Kahju tuvastamine – Rohkem kui ühest riigist pärit impordi mõju kumulatiivne hindamine – Määrus (EL) 2016/1036 – Artikli 3 lõige 4 – Menetluse lõpetamine ilma meetmeid võtmata – Artikli 9 lõige 2 – Impordi „tähtsusetu“ maht – Miinimumkünnis – Euroopa Komisjoni kaalutusõigus)	6
2022/C 165/06	Kohtuasi C-257/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Varhoven administrativen sad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD <i>versus</i> Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Maksu kinnipidamine arvestuslikult intressilt, kui mitteresidendist emaaettevõtja annab residendist tütarettevõtjale intressita laenu – Direktiiv 2003/49/EÜ – Intressi maksmine eri liikmesriikide sidusühingute vahel – Artikli 1 lõige 1 – Kinnipeetavast maksust vabastamine – Artikli 4 lõike 1 punkt d – Kohaldamata jätmine teatud maksetele – Direktiiv 2011/96/EL – Äriühingu tulumaks – Artikli 1 lõike 1 punkt b – Residendist tütarettevõtja kasumi jaotamine mitteresidendist emaaettevõtjale – Artikkel 5 – Kinnipeetavast maksust vabastamine – Direktiiv 2008/7/EÜ – Kapitali koondumine – Artikkel 3 – Kapitali sissemaksud – Artikli 5 lõike 1 punkt a – Vabastamine kaudselt maksust – ETL artiklid 63 ja 65 – Kapitali vaba liikumine – Arvestusliku intressi brutosumma maksustamine – Laenu andmisega seotud kulude mahaarvamise ja võimaliku tagasimakse tegemise eesmärgil läbi viidav tagastusnõude menetlus – Erinev kohtlemine – Põhjendatus – Maksustamispraktika liikmesriikidevahelise tasakaalustatud jaotuse säilitamine – Maksu kogumise tõhusus – Võitlus maksustamisest hoidumisega)	6
2022/C 165/07	Kohtuasi C-262/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Rayonen sad Lukoviti eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – VB <i>versus</i> Glavna direktzia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“ (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Tööaja korraldus – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 8 – Artikli 12 punkt a – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 20 ja 31 – Öötöö tavalise kestuse lühendamine võrreldes päevase tööga – Avaliku sektori töötajad ja erasektori töötajad – Võrdne kohtlemine)	7
2022/C 165/08	Kohtuasi C-283/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Tribunal du travail francophone de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – CO jt <i>versus</i> MJ, Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus, Euroopa Liidu Nõukogu, Eulex Kosovo (Eelotsusetaotlus – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) – Euroopa Liidu õigusriigimissioon Kosovos (Eulex Kosovo) – Ühismeede 2008/124/ÜVJP – Artikli 8 lõiked 3 ja 5, artikli 9 lõige 3 ning artikli 10 lõige 3 – Missiooni isikkoosseisu tööandja staatus – Artikli 16 lõige 5 – Õiguste ülemineku mõju)	8
2022/C 165/09	Kohtuasi C-290/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Satversmes tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Latvijas Gāze“ AS <i>versus</i> Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Eelotsusetaotlus – Maagaasi siseturg – Direktiiv 2009/73/EÜ – Artikli 2 punkt 3 – Mõiste „ülekanne“ – Artikkel 23 – Volitused teha otsuseid gaasihoidlate, veeldatud maagaasi taasgaasistamisrajatiste ja tööstustarbijate ülekandesüsteemi ühendamise kohta – Artikli 32 lõige 1 – Kolmandate isikute juurdepääs – Lõpptarbijate maagaasiülekandevõrguga otse ühendamise võimalus)	9

2022/C 165/10	Kohtuasi C-300/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. versus Landkreis Rosenheim (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2001/42/EÜ – Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kavad ja programmid“ – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Aktid, mis on koostatud kindlaksmääratud valdkondades ja millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks direktiivi 2011/92/EL I ja II lisas loetletud projektidele – Artikli 3 lõige 4 – Aktid, millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks – Kohaliku asutuse vastuvõetud maastikukaitsemäärus)	10
2022/C 165/11	Kohtuasi C-364/20 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu, Euroopa Keskpank (Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Määrus (EL) nr 806/2014 – Artikkel 18 – Kriisilahendusmenetlus – Euroopa Keskpanka (EKP) avaldus maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta – Ühtse kriisilahendusnõukogu (SRB) otsus jätta kriisilahenduse skeem vastu võtmata – Avaliku huvi puudumine – Liikmesriigi õigusega kooskõlas olev likvideerimine – Aktsionärid – Otsese puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)	11
2022/C 165/12	Kohtuasi C-389/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo eelotsusetaotlus – Hispaania) – CJ versus Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Eelotsusetaotlus – Meeste ja naiste võrdne kohtlemine sotsiaalkindlustuse valdkonnas – Direktiiv 79/7/EMÜ – Artikli 4 lõige 1 – Igasuguse soolise diskrimineerimise keeld – Koduabilised – Töötuskindlustuse kaitse – Välistamine – Konkreetselt naistöötajate ebasoodsam olukord – Õiguspärased sotsiaalpoliitika eesmärgid – Proportsionaalsus)	11
2022/C 165/13	Kohtuasi C-451/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Landesgericht Korneuburgi eelotsusetaotlus – Austria) – Airhelp Limited versus Austrian Airlines AG (Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikli 3 lõige 1 – Kohaldamisala – Ümberistumisega lend, mille väljumis- ja sihtkoht on kolmandas riigis – Ühenduse lennuettevõtja juurest tehtud ühtne broneering – Vahemaandumine liikmesriigi territooriumil – Artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt iii ja artikkel 7 – Asemele pakutud lennu hilinemine – Tegeliku saabumisaja arvesse võtmine hüvitise määramisel)	12
2022/C 165/14	Kohtuasi C-452/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – PJ versus Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Direktiiv 2014/40/EL – Artikli 23 lõige 3 – Maailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsioon – Keeld müüa tubakatooteid alaealistele – Eeskirjad karistuste kohta – Tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused – Tubakatoodete müüjate kohustus kontrollida nende toodete müümisel ostja vanust – Trahv – Baari-tubakapoe pidamine – Tegevusloa peatamine 15 päevaks – Proportsionaalsuse põhimõte – Ettevaatuspõhimõte)	13
2022/C 165/15	Kohtuasi C-463/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Belgia) – Namur-Est Environnement ASBL versus Région wallonne (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2011/92/EL – Teatud projektide keskkonnamõju hindamine – Direktiiv 92/43/EMÜ – Looduslike elupaikade kaitse – Direktiivi 2011/92/EL artiklis 2 ette nähtud hindamis- ja teostusloamenetluse ning direktiivis 92/43/EMÜ ette nähtud liikide kaitsemeetmetest erandite tegemise riikliku menetluse vaheline suhe – Mõiste „teostusluba“ – Mitmeetapiline otsustusprotsess – Hindamiskohustus – Materiaalne ulatus – Menetlusetapp, kus peab olema tagatud üldsuse kaasamine otsustusprotsessi)	13

2022/C 165/16	Kohtuasi C-483/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Belgia) – XXXX versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaigapoliitika – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Sellise rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatus, mille on liikmesriigis esitanud kolmanda riigi kodanik, kes on saanud pagulasseisundi teises liikmesriigis, samas kui selle kodaniku alaealine laps, kellel on täiendava kaitse seisund, elab esimeses liikmesriigis – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 7 – Õigus perekonnaelu austamisele – Artikkel 24 – Lapse parimad huvid – Põhiõiguste harta artiklite 7 ja 24 rikkumise puudumine rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse korral – Direktiiv 2011/95/EL – Artikli 23 lõige 2 – Liikmesriikide kohustus tagada rahvusvahelise kaitse saajate perekonna ühtsuse säilitamine)	14
2022/C 165/17	Kohtuasi C-532/20: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Alstom Transport SA versus Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 92/13/EMÜ – Veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlused – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 – Vaidlustamisõigus – Artikkel 2c – Vaidlustamistähtajad – Arvutamine – Pakkujate hankemenetluses osalemist lubava otsuse peale esitatud kaebus)	15
2022/C 165/18	Kohtuasi C-536/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas eelotsusetaotlus – Leedu) – „Tiketa“ UAB versus M. Š. (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/83/EL – Tarbijalepingud – Mõiste „kaupleja“ – Teavitamiskohustus kauglepingute puhul – Nõue esitada nõutav teave selges ja arusaadavas keeles püsival andmekandjal)	16
2022/C 165/19	Kohtuasi C-563/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. versus Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Eelotsusetaotlus – Raudteeveod – Direktiiv 2001/14/EÜ – Artikkel 4 – Taristu-ettevõtja otsusega taristu kasutamise tasude kehtestamine – Artikli 30 lõige 2 – Raudtee-ettevõtja halduskorras vaidlustamise õigus – Artikli 30 lõige 6 – Reguleeriva organi otsuste kohtulik kontrollimine)	17
2022/C 165/20	Kohtuasi C-582/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Cridar Cons SRL versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artiklid 167 ja 168 – Mahaarvamissoigus – Keeldumine – Maksupettus – Tõendite kogumine – Sellise vaide läbivaatamise peatamine, mis on esitatud maksuotsuse peale, millega keelduti mahaarvamissoigust andmast, kuni lahendi tegemiseni kriminaalmenetluses – Liikmesriikide menetlusautonoomia – Neutraalse maksustamise põhimõte – Õigus heale haldusele – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)	18
2022/C 165/21	Kohtuasi C-590/20: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. märtsi 2022. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri jt versus UK jt (Eelotsusetaotlus – Arsti tegevust puudutavate õigus- ja haldusnormide ühtlustamine – Direktiivid 75/363/EMÜ ja 82/76/EMÜ – Eriarsti koolitus – Asjakohane tasu – Direktiivi 82/76/EMÜ kohaldamine koolitustele, mis algasid enne selle jõustumist ja jätkusid pärast ülevõtmise tähtaega)	19
2022/C 165/22	Kohtuasi C-605/20: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda versus Autoridade Tributária e Aduaneira (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõike 1 punkt c – Ajaline kohaldatavus – Käibemaksuga maksustatavad teenused – Teenuste osutamine tasu eest – Kriteeriumid – Kontsernisisene suhe – Teenused, mis seisnevad garantiiga tuulegeneraatorite koostisosade parandamises või asendamises ja mida tuleb osutada vastavalt mittevastavusteateistele – Teenuseosutaja väljastatud ilma käibemaksuta võlateated – Teenuseosutaja poolt nende kaupade ja teenuste sisendkäibemaksu mahaarvamine, mille eest esitasid talle samade teenuste osutamise raames arved tema alltöövõtjad)	19

2022/C 165/23	Liidetud kohtuasjad C-52/21 ja C-53/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (<i>Cour d'appel de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia</i>) – <i>Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL versus État belge (C-52/21)</i> , <i>Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL versus État belge (C-53/21)</i> (Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – ERTL artikkel 56 – Piirangud – Maksuõigusnormid – Äriühingu tulumaks – Teenuste ostja kohustus koostada ja edastada maksuhaldurile tõendavad dokumendid teises liikmesriigis asuvate teenuseosutajate poolt esitatud arvetele märgitud summade kohta – Niisuguse kohustuse puudumine puhtalt riigisiseste teenuste osutamise korral – Põhjendus – Maksukontrolli tõhusus – Proportsionaalsus)	20
2022/C 165/24	Kohtuasi C-430/21: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (<i>Curtea de Apel Craiova eelotsusetaotlus – Rumeenia</i>) – menetlus, mille on algatanud RS (Eelotsusetaotlus – Õigusriik – Kohtute sõltumatus – ELL artikli 19 lõike 1 teine lõik – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Liidu õiguse esimus – Olukord, kus liikmesriigi kohtul puudub õigus kontrollida, kas riigisisene õigusnorm, mille selle liikmesriigi konstitutsioonikohus on põhiseadusele vastavaks tunnistanud, on kooskõlas liidu õigusega – Distiplinaarmenetlus)	21
2022/C 165/25	Liidetud kohtuasjad C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU: Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (<i>Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad</i>) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlustes järgmiste isikute suhtes: X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õigusalane koostöö kriminaal-asjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 1 lõige 3 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmise tingimused – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikli 47 teine lõik – Põhiõigus õiglasele kohtulikule arutamisele sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus – Süsteemsed või üldised puudused – Kaheetapiline kontroll – Kohaldamise kriteeriumid – Vahistamismäärust täitva õigusaluse kohustus konkreetselt ja täpselt kontrollida, kas on põhjendatult alust arvata, et isikut, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, ähvardab üleandmise korral tegelik oht, et rikutakse tema põhiõigust õiglasele kohtulikule arutamisele sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus)	21
2022/C 165/26	Kohtuasi C-437/20: Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 10. jaanuari 2022. aasta määrus – (<i>Tribunale di Parma eelotsusetaotlus – Itaalia</i>) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: ZI ja TQ (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Hasartmängud – Kihlveopanuste kogumise tegevusloa – Juba antud tegevuslubade pikendamine – Tegevusloa ja politsei loata sellega tegelevate andmeedastuskeskuste puuduste kõrvaldamine – Lühike tähtaeg – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)	22
2022/C 165/27	Kohtuasi C-550/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 21. veebruari 2022. aasta määrus (<i>Commissione tributaria provinciale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia</i>) – <i>Leonardo SpA versus Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio</i> (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Ühine käibemaksusüsteem – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	23
2022/C 165/28	Kohtuasi C-63/22: Euroopa Kohtu presidendi 23. veebruari 2022. aasta määrus (<i>Verwaltungsgericht Wiesbadeni eelotsusetaotlus – Saksamaa</i>) – <i>TV versus Land Hessen</i> (Isikuandmete kaitse – Andmeregister (majandusteaberegister) – Füüsilise isiku maksevõime hindamine („skooring“) kontrollimata andmete põhjal, mis on saadud võlausaldajatelt – Andmete töötlemise seaduslikkus ja kaasvastutus sellise töötlemise puhul)	23
2022/C 165/29	Kohtuasi C-322/21 P: Roberto Alejandro Macías Chávezi, José María Castillejo Orioli, Fernando Presencia 24. mail 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-719/20: Macías Chávez jt versus Hispaania ja parlament	24
2022/C 165/30	Kohtuasi C-557/21 P: Acciona, S.A. 10. septembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-362/20: Acciona versus EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Kohtuasi C-710/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 25. novembril 2021 – IEF Service GmbH <i>versus</i> HB	24
2022/C 165/32	Kohtuasi C-817/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 21. detsembril 2021 – R. I. <i>versus</i> Inspekția Judiciară, N. L.	25
2022/C 165/33	Kohtuasi C-827/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 30. detsembril 2021 – Banca A <i>versus</i> ANAF, Presidente dell'ANAF	26
2022/C 165/34	Kohtuasi C-15/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 6. jaanuaril 2022 – RF <i>versus</i> Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Kohtuasi C-23/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 10. jaanuaril 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA <i>versus</i> Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Kohtuasi C-51/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungari) 25. jaanuaril 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. <i>versus</i> Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Kohtuasi C-62/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 1. veebruaril 2022 – IA <i>versus</i> DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Kohtuasi C-70/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2022 – Viagogo AG <i>versus</i> Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Kohtuasi C-73/22 P: Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapise 3. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 29. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-726/20: Grupa Azoty jt <i>versus</i> komisjon	29
2022/C 165/40	Kohtuasi C-77/22 P: Apellatsioonkaebus, mille on 4. veebruaril 2022 esitanud Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibres GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proïnton ja Trevira GmbH Üldkohtu (viies koda) 29. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-741/20: Advansa Manufacturing jt <i>versus</i> komisjon	31
2022/C 165/41	Kohtuasi C-86/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 9. veebruaril 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. <i>versus</i> Ministero della Transizione Ecologica (nüüd Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare) ja Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Kohtuasi C-97/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Essen (Saksamaa) 10. veebruaril 2022 – DC <i>versus</i> HJ	33
Üldkohus		
2022/C 165/43	Kohtuasi T-434/21: Üldkohtu 10. veebruari 2022. aasta määrus – TO <i>versus</i> EEA (Avalik teenistus – Üldkohtu otsuse täitmine – Mittetähtaegselt vaidlustatud otsus – Seadusjõud – Tingimuslik kohustus, mille teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus võttis Üldkohtu välise kompromissi kontekstis – Kompromissi pakkumine, millega hageja ei nõustu – Isikut kahjustava meetme puudumine – Vastuvõetamatus)	34
2022/C 165/44	Kohtuasi T-71/22: 27. jaanuaril 2022 esitatud hagi – BNP Paribas <i>versus</i> SRB	34
2022/C 165/45	Kohtuasi T-86/22: 15. veebruaril 2022 esitatud hagi – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ <i>versus</i> Euroopa Investeerimispank	36
2022/C 165/46	Kohtuasi T-87/22: 17. veebruaril 2022 esitatud hagi – Hahn Rechtsanwälte <i>versus</i> komisjon	38
2022/C 165/47	Kohtuasi T-101/22: 21. veebruaril 2022 esitatud hagi – OG jt <i>versus</i> komisjon	39

2022/C 165/48	Kohtuasi T-102/22: 22. veebruaril 2022 esitatud hagi – Transgourmet Ibérica versus EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Kohtuasi T-106/22: 24. veebruari 2022. aasta esitatud hagi – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Kohtuasi T-107/22: 28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Adega Ponte da Boga versus EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Kohtuasi T-113/22: 3. märtsil 2022 esitatud hagi – OK versus Euroopa välisteenistus	42

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2022/C 165/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 158, 11.4.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 148, 4.4.2022

ELT C 138, 28.3.2022

ELT C 128, 21.3.2022

ELT C 119, 14.3.2022

ELT C 109, 7.3.2022

ELT C 95, 28.2.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie eelotsusetaotlused – Poola) – A versus O (C-143/20), G. W., E. S. versus A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Liidetud kohtuasjad C-143/20 ja C-213/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – Otsene elukindlustus – Investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimiskõrge elukindlustuslepingud (nn unit-linked-lepingud) – Direktiiv 2002/83/EÜ – Artikkel 36 – Direktiiv 2002/92/EÜ – Artikli 12 lõige 3 – Lepingueelne teavitamiskohustus – Teave unit-linked-kindlustuslepingute alusvara laadi kohta – Kohaldamisala – Ulatus – Direktiiv 2005/29/EÜ – Artikkel 7 – Ebaausad kaubandustavad – Eksitav tegevusetus)

(2022/C 165/02)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotlused esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Kostjad: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C 213/20)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta artikli 36 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud teave tuleb teatavaks tarbijale, kes kindlustatud isikuna liitub investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimiskõrge rühmaelukindlustuslepinguga, mis on sõlmitud kindlustusseltsi ja kindlustusvõtjaks oleva ettevõtja vahel. Kindlustusselts on kohustatud edastama selle teabe kindlustusvõtjaks olevale ettevõtjale, kes peab vastavalt kõnealusele sättele koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta artikli 12 lõikega 3 edastama selle tarbijale enne tema liitumist nimetatud lepinguga koos mis tahes muu täpsustusega, mis on vajalik, arvestades selle tarbija nõudeid ja vajadusi.
2. Direktiivi 2002/83 artikli 36 lõiget 1 tuleb koostöös direktiivi III lisa punkti A alapunktiga a) 12 tõlgendada nii, et teave alusvara laadi kohta, mis tuleb tarbijale edastada enne tema liitumist investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimiskõrge rühmaelukindlustuslepinguga, peab sisaldama märget selle alusvara põhiomaduste kohta. See märge:

— peab sisaldama selget, täpset ja arusaadavat teavet nimetatud alusvara majandusliku ja õigusliku laadi ning sellega seotud struktuursete riskide laadi ja ulatuse kohta, ja

- ei pea tingimata sisaldama ammendavat teavet kõigi selliste riskide laadi ja ulatuse kohta, mis on seotud investeeringuga samasse alusvarasse, ega sama teavet, mis sama alusvara moodustavate finantsinstrumentide emitent edastas kindlustusseltsile Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, artikli 19 lõike 3 alusel.
3. Direktiivi 2002/83 artikli 36 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi III lisa punkti A alapunktis a) 12 nimetatud teavet ei pea tingimata edastama tarbijale, kes kindlustatud isikuna liitub investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimisriskiga rühmaelukindlustuslepinguga eraldi lepinguelse protseduuri käigus, ning et selle sättega ei ole vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt piisab sellest, kui kõnealust teavet on selles lepingus mainitud, tingimusel et see teave on antud sellele tarbijale aegsasti enne liitumist, et tal oleks piisavalt aega asjaolusid teades teadlikult valida tema vajadustele kõige paremini vastav kindlustustoode.
4. Direktiivi 2002/83 artikli 36 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt ei nõua asumist seisukohale, et selle direktiivi III lisa punkti A alapunktis a) 12 sätestatud teabe edastamise kohustuse mittenouetekohane täitmine toob kaasa investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimisriskiga rühmaelukindlustuslepingu või sellega liitumise avalduse tühisuse või kehtetuse ning annab seega selle lepinguga liitunud tarbijale õiguse tasutud kindlustusmaksed tagasi saada, tingimusel et teavitamiskohustusele tuginemise õiguse kasutamiseks riigisisises õiguses ette nähtud menetlusnormid ei sea kahtluse alla selle õiguse tõhusust, pärssides tarbijat seda õigust kasutamast.
5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv), artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et eksitava tegevusega selle sätte tähenduses võib olla tegemist siis, kui tarbijale, kes liitub investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimisriskiga rühmaelukindlustuslepinguga, ei edastata direktiivi 2002/83 artikli 36 lõikes 1 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti A alapunktiga a) 12 nimetatud teavet.

(¹) ELT C 209, 22.6.2020.
ELT C 304, 14.9.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Rechtbank Rotterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Stichting Rookpreventie Jeugd jt versus Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Kohtuasi C-160/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2014/40/EL – Tubakatoodete tootmine, esitlemine ja müük – Tooted, mis ei vasta eralduvate ainete maksimaalsetele kogustele – Turuleviimise keeld – Mõõtmismeetod – Sigaretid, mille filtris on väikesed õhutusavad – ISO standarditel põhinev eralduvate ainete mõõtmise meetod – Standardid, mida ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud – Vastavus avaldamisnõuetele, mis on sätestatud ELTL artikli 297 lõikes 1 koostoimes õiguskindluse põhimõttega – Vastavus läbipaistvuse põhimõttele)

(2022/C 165/03)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Rotterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Vastustaja: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

menetluses osales: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ, artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selles on ette nähtud, et liikmesriikides turuleviidavatest või toodetavatest sigarettidest eralduva tõrva, nikotiini ja süsinikmonooksiidi maksimaalseid koguseid, mis on määratud selle direktiivi artikli 3 lõikes 1, tuleb mõõta vastavalt ISO standarditest 4387, 10315, 8454 ja 8243 tulenevatele mõõtmismeetoditele, millele on viidatud nimetatud artikli 4 lõikes 1.
2. Esimese küsimuse analüüsimisel ei ilmnunud ühtegi asjaolu, mis mõjutaks direktiivi 2014/40 artikli 4 lõike 1 kehtivust, hinnatuna lähtuvalt läbipaistvuse põhimõttest, nõukogu 7. märtsi 2013. aasta määrusest (EL) nr 216/2013 Euroopa Liidu Teataja elektroonilise avaldamise kohta ja ELTL artikli 297 lõikest 1 koostoimes õiguskindluse põhimõttega.
3. Kolmanda küsimuse punkti a analüüsimisel ei ilmnunud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada direktiivi 2014/40 artikli 4 lõike 1 kehtivust Maailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni artikli 5 lõike 3 seisukohast.
4. Kolmanda küsimuse punkti b analüüsimisel ei ilmnunud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada direktiivi 2014/40 artikli 4 lõike 1 kehtivust ELTL artikli 114 lõike 3 ja Maailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 24 ja 35 seisukohast.
5. Juhul kui direktiivi 2014/40 artikli 4 lõikele 1 ei saa tugineda eraõiguslike isikute vastu, peab selle direktiivi artikli 3 lõike 1 kohaldamiseks kasutatav meetod olema teaduse ja tehnika arengu või rahvusvaheliselt kokkulepitud standardite kohaselt sobiv selleks, et mõõta nende ainete koguseid, mis eralduvad, kui sigaretti kasutatakse selleks ettenähtud viisil, ja see peab aluseks võtma inimeste ja eelkõige noorte tervise kõrgetasemelise kaitse, pidades silmas, et selle meetodi abil saadud mõõtmistulemuste täpsust peavad kontrollima kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikes 2 osutatud laborid, mille on heaks kiitnud ja mille üle teevad järelevalvet liikmesriikide pädevad asutused.

(¹) ELT C 222, 6.7.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Administratīvā apgabaltiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „SS“ SIA versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-175/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Määrus (EL) 2016/679 – Artikkel 2 – Kohaldamisala – Artikkel 4 – Mõiste „töötlemine“ – Artikkel 5 – Töötlemise põhimõtted – Eesmärgi piirang – Võimalikult väheste andmete kogumine – Artikkel 6 – Töötlemise seaduslikkus – Töötlemine, mis on vajalik vastutaval töötlejal lasuva avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks – Töötlemine, mis on vajalik vastutava töötleja juriidilise kohustuse täitmiseks – Artikkel 23 – Piirangud – Andmete töötlemine maksustamise eesmärgil – Nõue edastada andmeid veebis avaldatud sõidukite müügikuulutuste kohta – Proportsionaalsus)

(2022/C 165/04)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „SS“ SIA

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) sätteid tuleb tõlgendada nii, et see, kui liikmesriigi maksuhaldur kogub ettevõtjalt märkimisväärset hulka isikuandmeid sisaldavat teavet, kuulub selle määruse, eelkõige selle artikli 5 lõikes 1 sätestatud nõuete kohaldamisalasse.
2. Määruse 2016/679 sätteid tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi maksuhaldur ei või teha erandeid selle määruse artikli 5 lõikes 1 sätestatust, kui talle ei ole sellist õigust antud seadusandliku meetmega selle määruse artikli 23 lõike 1 tähenduses.
3. Määruse 2016/679 sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi maksuhaldur paneb internetikuulutuste teenuse osutajale kohustuse edastada talle teavet maksukohustuslaste kohta, kes on avaldanud kuulutusi ühes selle teenuseosutaja veebiportaali rubriikidest tingimusel, et need andmed on vajalikud nende konkreetsete eesmärkide saavutamiseks, milleks neid kogutakse, ja et andmete kogumise ajavahemik ei ole pikem kui on tingimata vaja taotletava üldist huvi teeniva eesmärgi saavutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 222, 6.7.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus – Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL versus Euroopa Komisjon, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Kohtuasi C-226/20) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Dumping – Brasiiliast, Iraanist, Venemaalt, Serbiast ja Ukrainast pärit rauast, legerimata terasest või muust legerterasest kuumvaltsitud lehttoodete import – Menetluse lõpetamine Serbiast pärit impordi suhtes – Kahju tuvastamine – Rohkem kui ühest riigist pärit impordi mõju kumulatiivne hindamine – Määrus (EL) 2016/1036 – Artikli 3 lõige 4 – Menetluse lõpetamine ilma meetmeid võtmata – Artikli 9 lõige 2 – Impordi „tähtsusetu“ maht – Miinimumkünnis – Euroopa Komisjoni kaalutusõigus)

(2022/C 165/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (esindajad: advokaadid J. Killick ja G. Forwood)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja A. Demeneix, hiljem T. Maxian Rusche ja G. Luengo), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (esindaja: advokaat R. Luff)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBLi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade'i kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 313, 21.9.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Varhoven administrativen sad elotsusetaohtlus – Bulgaaria) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Kohtuasi C-257/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaohtlus – Maksustamine – Maksu kinnipidamine arvestuslikult intressilt, kui mitteresidendist emaaettevõtja annab residendist tütarettevõtjale intressita laenu – Direktiiv 2003/49/EÜ – Intressi maksmine eri liikmesriikide sidusühingute vahel – Artikli 1 lõige 1 – Kinnipeetavast maksust vabastamine – Artikli 4 lõike 1 punkt d – Kohaldamata jätmise teatud maksetele – Direktiiv 2011/96/EL – Äriühingu tulumaks – Artikli 1 lõike 1 punkt b – Residendist tütarettevõtja kasumi jaotamine mitteresidendist emaaettevõtjale – Artikkel 5 – Kinnipeetavast maksust vabastamine – Direktiiv 2008/7/EÜ – Kapitali koondumine – Artikkel 3 – Kapitali sissemaksed – Artikli 5 lõike 1 punkt a – Vabastamine kaudsest maksust – ETLT artiklid 63 ja 65 – Kapitali vaba liikumine – Arvestusliku intressi brutosumma maksustamine – Laenu andmisega seotud kulude mahaarvamise ja võimaliku tagasimakse tegemise eesmärgil läbi viidav tagastusnõude menetlus – Erinev kohtlemine – Põhjendatus – Maksustamispädevuse liikmesriikidevahelise tasakaalustatud jaotuse säilitamine – Maksu kogumise tõhusus – Võitlus maksustamisest hoidumisega)

(2022/C 165/06)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaohtluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Menetluses osales: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Resolutsioon

1. Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta artikli 1 lõiget 1 koostoimes selle direktiivi artikli 4 lõike 1 punktiga d, nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (muudetud nõukogu 27. jaanuari 2015. aasta direktiiviga (EL) 2015/121) artiklit 5 ning nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artikleid 3 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette arvestusliku intressi maksustamise tuluallikalt kinnipeetava maksuga, kui residentist tütarettevõtja on saanud oma teise liikmesriigi residentist emaettevõtjalt laenu ilma intressita, mida tal turutingimustel oleks tulnud sellele emaettevõtjale maksta.
2. ELTL artiklit 63 koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette arvestusliku intressi maksustamise tuluallikalt kinnipeetava maksuga, kui residentist tütarettevõtja on saanud oma teise liikmesriigi residentist emaettevõtjalt laenu ilma intressita, mida tal turutingimustel oleks tulnud sellele emaettevõtjale maksta, ja kui seda kinnipeetavat maksu kohaldatakse nende intresside brutosummale, ilma et selles staadiumis saaks maha arvata asjasse puutuva laenu kulu, kuna selleks on vaja hiljem esitada asjakohane taotlus, et kinnipeetav summa ümber arvutataks ja vajaduse korral tagasi makstaks, kuid tingimusel, et esiteks ei kesta asjakohane menetlus liiga kaua, ja teiseks tuleb tagasimaksmisele kuuluvatelt summadelt tasuda intressi.

(¹) ELT C 279, 24.8.2020.

Euroopa Kohtu (teine koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Rayonen sad Lukoviti eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – VB versus Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“

(Kohtuasi C-262/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Tööaja korraldus – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 8 – Artikli 12 punkt a – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 20 ja 31 – Öötöö tavalise kestuse lühendamine võrreldes päevase tööga – Avaliku sektori töötajad ja erasektori töötajad – Võrdne kohtlemine)

(2022/C 165/07)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Lukovit

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VB

Kostja: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 8 ja artikli 12 punkti a tuleb tõlgendada nii, et need ei kohusta vastu võtma riigiseseid õigusnorme, mis näevad ette, et selliste avaliku sektori töötajate nagu politseinikud ja tuletõrjujad öise tööaja tavaline kestus peab olema lühem kui neile ette nähtud päevase tööaja tavaline kestus. Igal juhul tuleb selliste töötajate suhtes kohaldada muid tööaja, tasu, hüvitiste või samalaadsete soodustustega seotud kaitsemeetmeid, mis võimaldavad kompenseerida nende tehtava öötöö erilist koormavust.
2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 20 ja 31 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, et liikmesriigi õigusaktides erasektori töötajate öötöökse ette nähtud tavalist seitsmetunnist kestust ei kohaldata avaliku sektori teenistujate, eelkõige politseinike ja tuletõrjujate suhtes, kui selline erinev kohtlemine põhineb objektiivsel ja mõistlikul kriteeriumil, see tähendab, kui see on kooskõlas õiguspärase eesmärgiga, mida nende õigusaktidega saavutada soovitakse, ja on selle eesmärgi suhtes proportsionaalne.

(¹) ELT C 279, 24.8.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Tribunal du travail francophone de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – CO jt versus MJ, Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus, Euroopa Liidu Nõukogu, Eulex Kosovo

(Kohtuasi C-283/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) – Euroopa Liidu õigusriigimissioon Kosovos (Eulex Kosovo) – Ühismeede 2008/124/ÜVJP – Artikli 8 lõiked 3 ja 5, artikli 9 lõige 3 ning artikli 10 lõige 3 – Missiooni isikkoosseisu tööandja staatus – Artikli 16 lõige 5 – Õiguste ülemineku mõju)

(2022/C 165/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: CO jt

Kostjad: MJ, Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus, Euroopa Liidu Nõukogu, Eulex Kosovo

Resolutsioon

Nõukogu 4. veebruari 2008. aasta ühismeetme 2008/124/ÜVJP Euroopa Liidu õigusriigi missiooni kohta Kosovos EULEX KOSOVO, mida on muudetud nõukogu 12. juuni 2014. aasta otsusega 2014/349/ÜVJP, artikli 16 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on alates 15. juunist 2014 määratud selle ühismeetme artiklis 1 nimetatud ja Kosovos läbiviidav õigusriigi missioon Eulex Kosovo vastutavaks isikuks ning seega kostjaks kõigi hagide puhul, mis käsitlevad talle usaldatud missiooni täitmise tagajärgi, ja seda olenemata asjaolust, et sellise hagi aluseks olevad faktilised asjaolud leidsid aset enne 12. juunit 2014, st enne otsuse 2014/349 jõustumise kuupäeva.

(¹) ELT C 297, 7.9.2020.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Satversmes tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Latvijas Gāze“ AS versus Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Kohtuasi C-290/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maagaasi siseturg – Direktiiv 2009/73/EÜ – Artikli 2 punkt 3 – Mõiste „ülekanne“ – Artikkel 23 – Volitused teha otsuseid gaasihoidlate, veeldatud maagaasi taasgaasistamisrajatiste ja tööstustarbijate ülekandesüsteemi ühendamise kohta – Artikli 32 lõige 1 – Kolmandate isikute juurdepääs – Lõpptarbijate maagaasiülekandevõrguga otse ühendamise võimalus)

(2022/C 165/09)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Latvijas Gāze“ AS

Teised menetlusosalised: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ, artiklit 23 ja artikli 32 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendest sätetest ei tulene, et liikmesriigid peavad vastu võtma õigusnormid, mille kohaselt ühelt poolt võib iga lõpptarbija valida, kas teda ühendatakse maagaasi ülekande- või jaotusvõrguga, ja teiselt poolt on võrguhaldur kohustatud võimaldama talle valitud võrguga ühendamise.
2. Direktiivi 2009/73 artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriike vastu võtma õigusnorme, mille kohaselt on maagaasi ülekandevõrguga ühendamine lubatud ainult tööstustarbijatele.
3. Direktiivi 2009/73 artikli 2 punkti 3 ja artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt hõlmab maagaasi ülekandmine maagaasi ülekandmist otse lõpptarbija maagaasi varustusvõrku.

⁽¹⁾ ELT C 297, 7.9.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. versus Landkreis Rosenheim

(Kohtuasi C-300/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2001/42/EÜ – Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kavad ja programmid“ – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Aktid, mis on koostatud kindlaksmääratud valdkondades ja millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks direktiivi 2011/92/EL I ja II lisas loetletud projektidele – Artikli 3 lõige 4 – Aktid, millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks – Kohaliku asutuse vastuvõetud maastikukaitsemäärus)

(2022/C 165/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Vastustaja: Landkreis Rosenheim

Menetluses osalesid: Landesanwaltschaft Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse ei kuulu riigisisene meede, mille eesmärk on loodus- ja maastikukaitse ning mis näeb selleks ette üldised keelukoosseisud ja loakohustused, kuid mis ei kehtesta piisavalt üksikasjalikke eeskirju Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) I ja II lisas loetletud projektide sisu, väljatöötamise ja rakendamise kohta.
2. Direktiivi 2001/42 artikli 3 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse ei kuulu riigisisene meede, mille eesmärk on loodus- ja maastikukaitse ning mis näeb selleks ette üldised keelukoosseisud ja loakohustused, kuid mis ei kehtesta piisavalt üksikasjalikke eeskirju projektide sisu, väljatöötamise ja rakendamise kohta.

⁽¹⁾ ELT C 304, 14.9.2020.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu, Euroopa Keskpank

(Kohtuasi C-364/20 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Määrus (EL) nr 806/2014 – Artikkel 18 – Kriisilahendusmenetlus – Euroopa Keskpanka (EKP) avaldus maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta – Ühtse kriisilahendusnõukogu (SRB) otsus jätta kriisilahenduse skeem vastu võtmata – Avaliku huvi puudumine – Lükmesriigi õigusega kooskõlas olev likvideerimine – Aktsionärid – Otsese puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus)

(2022/C 165/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (esindaja: *Rechtsanwalt O. Behrends*)

Teised menetlusosalised: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (esindajad: H. Ehlers, A. Valavanidou ja E. Muratori, hiljem H. Ehlers ja E. Muratori, keda abistasid *solicitor B. Heenan, abogados J. Rivas Andrés ja A. Manzaneque Valverde*), Euroopa Keskpank (EKP) (esindajad: E. Koupepidou ja G. Marafioti)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Ernests Bernise ja Oļegs Fiļsi, OF Holding SIA ja Cassandra Holding Company SIA kohtukulud nende enda kanda ja mõista neilt välja Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Keskpanka kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2020.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo eelotsusetaotlus – Hispaania) – CJ versus Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Kohtuasi C-389/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Meeste ja naiste võrdne kohtlemine sotsiaalkindlustuse valdkonnas – Direktiiv 79/7/EMÜ – Artikli 4 lõige 1 – Igasuguse soolise diskrimineerimise keeld – Koduabilised – Töötuskindlustuse kaitse – Välistamine – Konkreetselt naistöötajate ebasoodsam olukord – Õiguspärased sotsiaalpoliitika eesmärgid – Proportsionaalsus)

(2022/C 165/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: CJ

Vastustaja: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Resolutsioon

Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis jätab koduabilistele riikliku sotsiaalkindlustusskeemiga antavate sotsiaalkindlustushüvitiste hulgast välja töötushüvitise, kuna see säte seab ebasoodsasse olukorda konkreetselt naistöötajad võrreldes meestöötajatega ning seda sätet ei põhjenda objektiivsed asjaolud, millel puudub igasugune seos soolise diskrimineerimisega.

(¹) ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Landesgericht Korneuburgi eelotsusetaotlus – Austria) – Airhelp Limited versus Austrian Airlines AG

(Kohtuasi C-451/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikli 3 lõige 1 – Kohaldamisala – Ümberistumisega lend, mille väljumis- ja sihtkoht on kolmandas riigis – Ühenduse lennuettevõtja juurest tehtud ühtne broneering – Vahemaandumine liikmesriigi territooriumil – Artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt iii ja artikkel 7 – Asemele pakutud lennu hiline mine – Tegelik saabumisa arvesse võtmise hüvitise määramisel)

(2022/C 165/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Airhelp Limited

Kostja: Austrian Airlines AG

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hiline mine eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda määrust ei kohaldata ümberistumisega lennule, millele on tehtud ühtne broneering ja mis koosneb kahest lennust, mida peab teostama ühenduse lennuettevõtja, kui nii esimese lennu väljumiskoht kui ka teise lennu sihtkoht on kolmandas riigis ja liikmesriigi territooriumil on vaid vahemaandumise koht.

(¹) ELT C 433, 14.12.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – PJ versus Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Kohtuasi C-452/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Direktiiv 2014/40/EL – Artikli 23 lõige 3 – Maaailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsioon – Keeld müüa tubakatooteid alaealistele – Eeskirjad karistuste kohta – Tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused – Tubakatoodete müüjate kohustus kontrollida nende toodete müümisel ostja vanust – Trahv – Baari-tubakapoe pidamine – Tegevusloa peatamine 15 päevaks – Proportsionaalsuse põhimõte – Ettevaatuspõhimõte)

(2022/C 165/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: PJ

Vastustajad: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Resolutsioon

Proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad alaealistele tubakatoodete müümise keelu esmakordse rikkumise korral seda keeldu rikkunud ettevõtjale lisaks haldustrahvi määramisele ette ka kõnealuseid tooteid müüa lubava tegevusloa peatamise 15 päevaks, tingimusel, et sellised õigusaktid ei lähe kaugemale sellest, mis on asjakohane ja vajalik inimeste tervise kaitsmise eesmärgi saavutamiseks ja eelkõige suitsetamise leviku vähendamiseks noorte hulgas.

⁽¹⁾ ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Conseil d’État’ eelotsusetaotlus – Belgia) – Namur-Est Environnement ASBL versus Région wallonne

(Kohtuasi C-463/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2011/92/EL – Teatud projektide keskkonnamõju hindamine – Direktiiv 92/43/EMÜ – Looduslike elupaikade kaitse – Direktiivi 2011/92/EL artiklis 2 ette nähtud hindamis- ja teostusloamenetluse ning direktiivis 92/43/EMÜ ette nähtud liikide kaitsemeetmetest erandite tegemise riikliku menetluse vaheline suhe – Mõiste „teostusloa“ – Mitmeetapiline otsustusprotsess – Hindamiskohustus – Materiaalne ulatus – Menetlusetaotlus, kus peab olema tagatud üldsuse kaasamine otsustusprotsessi)

(2022/C 165/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d’État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Namur-Est Environnement ASBL

Vastustaja: Région wallonne

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta tuleb tõlgendada nii, et nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 16 lõike 1 alusel tehtud otsus, millega on arendajale antud luba kalduda kõrvale liikide kaitseks kohaldatavatest meetmetest direktiivi 2011/92 artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, et teostada projekt selle direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, kuulub sellele projektile teostusloa andmise menetluse kohaldamisalasse nimetatud direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti c tähenduses, kui esiteks ei saa seda projekti teostada, ilma et arendaja suhtes oleks tehtud selline otsus, ja kui teiseks jääb projektile teostusloa andmiseks pädevale asutusele võimalus hinnata selle keskkonnamõju rangemalt, kui seda tehti nimetatud otsuses.
2. Direktiivi 2011/92 tuleb eelkõige selle artikleid 6 ja 8 arvesse võttes tõlgendada nii, et sellise eelneva otsuse vastuvõtmisele, millega antakse arendajale luba kalduda kõrvale liikide kaitse valdkonnas kehtivatest meetmetest, et viia ellu projekt selle direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, ei pea tingimata eelnema üldsuse kaasamine, tingimusel et selline kaasamine on tõhusalt tagatud enne pädeva asutuse poolt kõnealusele projektile teostusloa võimalikku andmist.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Belgia) – XXXX versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Kohtuasi C-483/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaigapoliitika – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Sellise rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatus, mille on liikmesriigis esitanud kolmanda riigi kodanik, kes on saanud pagulasseisundi teises liikmesriigis, samas kui selle kodaniku alaealine laps, kellel on täiendava kaitse seisund, elab esimeses liikmesriigis – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 7 – Õigus perekonnaelu austamisele – Artikkel 24 – Lapse parimad huvid – Põhiõiguste harta artiklite 7 ja 24 rikkumise puudumine rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse korral – Direktiiv 2011/95/EL – Artikli 23 lõige 2 – Liikmesriikide kohustus tagada rahvusvahelise kaitse saajate perekonna ühtsuse säilitamine)

(2022/C 165/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XXXX

Vastustaja: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 33 lõike 2 punkti a tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7 ja artikli 24 lõiget 2 arvestades tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, et liikmesriik kasutab selle sättega antud võimalust jätta rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et taotlejale on juba antud pagulasseisund teises liikmesriigis, võttes arvesse, et taotleja on esimeses liikmesriigis täiendava kaitse saanud saatjata alaealise lapse isa; samas ei piira see siiski Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 23 lõike 2 kohaldamist.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Alstom Transport SA versus Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Kohtuasi C-532/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 92/13/EMÜ – Veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlused – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 – Vaidlustamisõigus – Artikkel 2c – Vaidlustamistähtajad – Arvutamine – Pakkujate hankemenetluses osalemist lubava otsuse peale esitatud kaebus)

(2022/C 165/17)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Alstom Transport SA

Kostjad: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Resolutsioon

Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiviga 2014/23/EL, artikli 1 lõike 1 neljandat lõiku, lõiget 3 ja artiklit 2c tuleb tõlgendada nii, et selle tähtaja, mille jooksul edukas pakkujate võib vaidlustada selles hankemenetluses edukaks pakkujaks tunnistamise otsuses sisalduva võrgustikusektori hankija otsuse tunnistada ühe hankemenetlusest kõrvalejätud pakkujate pakkumus vastuvõetavaks, arvutamisel võib võtta aluseks kuupäeva, mil edukas pakkujate sai selle otsuse kätte, isegi kui kõnealune pakkujate ei olnud nimetatud kuupäeval vaidlustanud või ei olnud veel vaidlustanud kõnealuse hankemenetluse tulemust. Seevastu juhul, kui nimetatud otsuse teatavaks tegemise või avaldamise ajal ei olnud nimetatud pakkujate selle artikli 2c kohaselt teatavaks tehtud kokkuvõtet selle otsuse asjakohastest põhjendustest, nagu teave selle pakkumuse hindamise üksikasjade kohta, siis tuleb selle tähtaja arvutamisel võtta aluseks samale pakkujate selle kokkuvõtte edastamine.

(¹) ELT C 53, 15.2.2021

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – „Tiketa“ UAB versus M. Š.

(Kohtuasi C-536/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/83/EL – Tarbijalepingud – Mõiste „kaupleja“ – Teavitamiskohustus kauglepingute puhul – Nõue esitada nõutav teave selges ja arusaadavas keeles püsival andmekandjal)

(2022/C 165/18)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: „Tiketa“ UAB

Vastustaja: M. Š.

Menetluses osales: „Baltic Music“ VšĮ

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 2 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et „kaupleja“ selle sätte tähenduses ei ole mitte ainult füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega selle direktiiviga hõlmatud lepingute puhul, vaid on ka füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb vahendajana selle ettevõtja nimel või arvel, ning nii see vahendaja kui ka põhiettevõtja on mõlemad kvalifitseeritavad „kauplejaks“ selle sätte tähenduses, ilma et selleks oleks vaja tõendada, et tegemist on kahekordse teenuste osutamisega.
2. Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõikeid 1 ja 5 ning artikli 8 lõikeid 1 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui tarbijale antakse enne lepingu sõlmimist artikli 6 lõikes 1 nimetatud teave üksnes kõnealuse vahendaja veebisaidil teenuste osutamise üldtingimustes, mille tarbija kiidab aktiivselt heaks, tehes selle kohta märke vastavas lahtris, kui see teave tehakse viimasele selgel ja arusaadaval viisil teatavaks. Sel viisil edastatud teave ei tähenda samas tarbijale lepingu kinnituse andmist püsival andmekandjal selle direktiivi artikli 8 lõike 7 tähenduses ning see asjaolu ei takista seda, et see teave on lahutamatu osa kauglepingust või väljaspool äriruume sõlmitud lepingust.

⁽¹⁾ ELT C 19, 18.1.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. versus Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Kohtuasi C-563/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Raudteeveed – Direktiiv 2001/14/EÜ – Artikkel 4 – Taristu-ettevõtja otsusega taristu kasutamise tasude kehtestamine – Artikli 30 lõige 2 – Raudtee-ettevõtja halduskorras vaidlustamise õigus – Artikli 30 lõige 6 – Reguleeriva organi otsuste kohtulik kontrollimine)

(2022/C 165/19)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Kostja: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiviga 2007/58/EÜ) artikli 30 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et see ei reguleeri raudtee-ettevõtja õigust, kes kasutab või kavatab kasutada raudteetaristut, osaleda võimalikus menetluses, mille viib läbi reguleeriv organ, selleks et võtta vastu otsus, millega kiidetakse heaks või lükatakse tagasi eelnõu sellise põhitasu ühtsete määrade kohta, mida kohaldab taristu-ettevõtja taristule minimaalse juurdepääsu eest.
2. Direktiivi 2001/14 (muudetud direktiiviga 2007/58) artikli 30 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et raudtee-ettevõtjal, kes kasutab või kavatab kasutada raudteetaristut, peab pädevas kohtus olema võimalik vaidlustada reguleeriva organi otsus, millega kiidetakse heaks taristule minimaalse juurdepääsu eest makstava põhitasu ühtsed määrad, mille on taristu-ettevõtja kehtestanud kõnealusele taristule.

⁽¹⁾ ELT C 44, 8.2.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Cridar Cons SRL versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Kohtuasi C-582/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artiklid 167 ja 168 – Mahaarvamisõigus – Keeldumine – Maksupettus – Tõendite kogumine – Sellise vaide läbivaatamise peatamine, mis on esitatud maksuotsuse peale, millega keelduti mahaarvamisõigust andmast, kuni lahendi tegemiseni kriminaalmenetluses – Liikmesriikide menetlusautonoomia – Neutraalse maksustamise põhimõte – Õigus heale haldusele – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)

(2022/C 165/20)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC Cridar Cons SRL

Vastustajad: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad riigi maksuhaldurile õiguse peatada sellise vaide läbivaatamine, mis on esitatud maksuotsuse peale, millega keelduti maksukohustuslasele andmast tasutud sisendkäibemaksu mahaarvamise õigust tema seotuse tõttu maksupettusega, eesmärgiga uurida täiendavaid objektiivseid asjaolusid sellise seotuse kohta, kui esiteks ei kaasne läbivaatamise peatamisega vaidemenetluse pikenemine kauemaks, kui on mõistlik tähtaeg, teiseks, kui otsus, millega nähakse peatamine ette, on põhjendatud nii faktiliselt kui ka õiguslikult ja seda saab kohtulikult kontrollida, ning kolmandaks, kui lõpuks peaks selguma, et mahaarvamisõiguse andmisest keeldumisel rikuti liidu õigust, on maksukohustuslasel õigus vastav summa mõistliku aja jooksul ja vajaduse korral koos viivitusintressiga tagasi saada. Neil asjaoludel ei ole nõutav, et ajal, mil vaide läbivaatamine on peatatud, peab maksukohustuslasel olema õigus ka maksuotsuse täitmise peatamisele, välja arvatud tõsiste kahtluste korral nimetatud otsuse õiguspärasuses, kui selle otsuse täitmise peatamine on vajalik, et ära hoida tõsist ja korvamatut kahju maksukohustuslase huvidel.

⁽¹⁾ ELT C 53, 15.2.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 3. märtsi 2022. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri jt versus UK jt

(Kohtuasi C-590/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Arsti tegevust puudutavate õigus- ja haldusnormide ühtlustamine – Direktiivid 75/363/EMÜ ja 82/76/EMÜ – Eriarsti koolitus – Asjakohane tasu – Direktiivi 82/76/EMÜ kohaldamine koolitustele, mis algasid enne selle jõustumist ja jätkusid pärast ülevõtmise tähtaega)

(2022/C 165/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Presidenza del Consiglio dei Ministri jt

Vastustajad: UK jt

Resolutsioon

Nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/363/EMÜ, mis käsitleb arsti tegevust puudutavate õigus- ja haldusnormide ühtlustamist, mida on muudetud nõukogu 26. jaanuari 1982. aasta direktiiviga 82/76/EMÜ, artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 3 lõikeid 1 ja 2 ning selle direktiivi lisa tuleb tõlgendada nii, et igasugune eriarsti täis- või osalise ajaga koolitus, mis algas enne direktiivi 82/76 jõustumist 29. jaanuaril 1982 ja jätkus pärast selle direktiivi ülevõtmise tähtaega 1. jaanuaril 1983, peab selle koolitusperioodi ajal alates 1. jaanuarist 1983 kuni nimetatud koolituse lõpuni olema asjakohaselt tasustatud nimetatud lisa tähenduses tingimusel, et see koolitus puudutab meditsiinivaldkondi, mis on ühised kõikidele liikmesriikidele või kahele või enamale liikmesriigile ja mida on nimetatud nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/362/EMÜ, mis käsitleb arstide diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikust tunnustamist ja mis sisaldab meetmeid asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise hõlbustamiseks, artiklites 5 või 7.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 10.11.2020.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-605/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõike 1 punkt c – Ajaline kohaldatavus – Käibemaksuga maksustatavad teenused – Teenuste osutamine tasu eest – Kriteeriumid – Kontsernisisene suhe – Teenused, mis seisnevad garantiiga tuulegeneraatorite koostisosade parandamises või asendamises ja mida tuleb osutada vastavalt mittevastavusteatistele – Teenuseosutaja väljastatud ilma käibemaksuta võlateated – Teenuseosutaja poolt nende kaupade ja teenuste sisendkäibemaksu mahaarvamine, mille eest esitasid talle samade teenuste osutamise raames arved tema alltöövõtjad)

(2022/C 165/22)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et tehingud, mis kuuluvad lepingulisse raamistikku, milles on kindlaks määratud teenuste osutaja, nende saaja ja kõnealuste teenuste laad, mida maksukohustuslane on nõuetekohaselt raamatupidamisarvestuses kajastanud ja millel on nende teenuste laadi kinnitav nimetus, mille eest teenuseosutaja on saanud võlateate vormis tasu, mis kujutab endast tegelikku vastutasu nimetatud teenuste eest, kujutavad endast teenuste osutamist tasu eest selle sätte tähenduses, hoolimata esiteks maksukohustuslase kasumi puudumisest ja teiseks nimetatud teenuste esemeks olevatele kaupadele antud garantii olemasolust.

⁽¹⁾ ELT C 44, 8.2.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Cour d'appel de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL versus État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL versus État belge (C-53/21)

(Liidetud kohtuasjad C-52/21 ja C-53/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – ELTL artikkel 56 – Piirangud – Maksuõigusnormid – Äriühingu tulumaks – Teenuste ostja kohustus koostada ja edastada maksuhaldurile tõendavad dokumendid teises liikmesriigis asuvate teenuseosutajate poolt esitatud arvetele märgitud summade kohta – Niisuguse kohustuse puudumine puhtalt riigisiseste teenuste osutamise korral – Põhjendus – Maksukontrolli tõhusus – Proportsionaalsus)

(2022/C 165/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Liège

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21)

Vastustaja appellatsioonimenetluses: État belge (C-52/21 ja C-53/21)

Resolutsioon

ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis kohustavad kõiki esimese liikmesriigi territooriumil asuvaid äriühinguid esitama maksuhaldurile aruandeid maksete kohta teenuste eest, mida nad on ostnud teenuseosutajatelt, kes asuvad teises liikmesriigis, kus viimaste suhtes kehtivad nii ettevõtjate raamatupidamist reguleerivad õigusnormid kui ka vastavalt käibemaksualastele õigusnormidele kohustus esitada arveid, mille täitmata jätmise korral tuleb tasuda äriühingu tulumaksu 50 % või 100 % nende teenuste väärtusest, samas kui halduspraktika kohaselt ei ole esimeses liikmesriigis ühtki samaväärset kohustust ette nähtud juhul, kui neid teenuseid osutavad tema territooriumil asuvad teenuseosutajad.

⁽¹⁾ ELT C 128, 12.4.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Craiova eelotsusetaotlus – Rumeenia) – menetlus, mille on algatanud RS

(Kohtuasi C-430/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusriik – Kohtute sõltumatus – ELL artikli 19 lõike 1 teine lõik – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Liidu õiguse esimus – Olukord, kus liikmesriigi kohtul puudub õigus kontrollida, kas riigisisene õigusnorm, mille selle liikmesriigi konstitutsioonikohus on põhiseadusele vastavaks tunnistanud, on kooskõlas liidu õigusega – Distiplinaarmenetlus)

(2022/C 165/24)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RS

Resolutsioon

1. ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes ELL artikliga 2 ning artikli 4 lõigetega 2 ja 3, ETL artikliga 267 ja liidu õiguse esimuse põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille kohaselt ei ole liikmesriigi üldkohtutel õigust kontrollida selliste riigisiseste õigusnormide kooskõla liidu õigusega, mille selle liikmesriigi konstitutsioonikohus on tunnistanud vastavaks selle riigi põhiseaduse sätte, mis nõuab liidu õiguse esimuse põhimõtte järgimist.
2. ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes ELL artikliga 2 ning artikli 4 lõigetega 2 ja 3, ETL artikliga 267 ja liidu õiguse esimuse põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mis võimaldavad võtta liikmesriigi kohtuniku distiplinaarvastutusele põhjusel, et ta on kohaldanud liidu õigust, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus, ja kaldunud seejuures kõrvale kõnealuse liikmesriigi konstitutsioonikohtu praktikast, mis on vastuolus liidu õiguse esimuse põhimõttega.

⁽¹⁾ ELT C 371, 3.11.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlustes järgmiste isikute suhtes: X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Liidetud kohtuasjad C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 1 lõige 3 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmise tingimused – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikli 47 teine lõik – Põhiõigus õiglasele kohtulikule arutamisele sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus – Süsteemsed või üldised puudused – Kaheetapiline kontroll – Kohaldamise kriteeriumid – Vahistamismäärust täitva õigusalasuse kohustus konkreetselt ja täpselt kontrollida, kas on põhjendatult alust arvata, et isikut, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, ähvardab üleandmise korral tegelik oht, et rikutakse tema põhiõigust õiglasele kohtulikule arutamisele sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus)

(2022/C 165/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 1 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et kui vahistamismäärust täitval õigusasutusel, kes peab tegema otsuse sellise isiku üleandmise kohta, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, on andmeid vahistamismääruse teinud liikmesriigi kohtuvõimu sõltumatuses esinevate süsteemsete või üldiste puuduste kohta, mis puudutavad eelkõige kohtuvõimu liikmete ametisse nimetamise menetlust, võib see asutus keelduda isiku üleandmisest üksnes juhul, kui:

- vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse raames nimetatud asutus tuvastab, et kohtuasja konkreetsetel asjaoludel on põhjendatult alust arvata, et lähtudes eelkõige nimetatud isiku esitatud andmetest, mis seonduvad teda puudutatavat kriminaalasja lahendanud kohtukoosseisuga, või muudest asjaoludest, mis on olulised selle kohtukoosseisu sõltumatus ja erapooletuse hindamisel, on rikutud selle isiku põhiõigust õiglasele kohtulikule arutamisele sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teises lõigus, ja
- kriminaalmenetluse läbiviimiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse raames see asutus tuvastab, et konkreetse juhtumi asjaoludel on põhjendatult alust arvata, et lähtudes eelkõige puudutatud isiku esitatud andmetest, mis on seotud tema isikliku olukorraga, kuriteo laadiga, mille tõttu tema suhtes menetlus toimub, ja faktilise kontekstiga, milles see Euroopa vahistamismäärus tehti, või lähtudes muudest asjaoludest, mis on olulised selle kohtukoosseisu sõltumatus ja erapooletuse hindamisel, kes tõenäoliselt peab seda isikut puudutatavat kriminaalasja lahendama, on sellel isikul tema üleandmise korral tegelik oht, et seda põhiõigust rikutakse.

(¹) ELT C 2, 3.1.2022.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2022. aasta määrus – (Tribunale di Parma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: ZI ja TQ

(Kohtuasi C-437/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Hasartmängud – Kihlveopanuste kogumise tegevusload – Juba antud tegevuslubade pikendamine – Tegevusloa ja politsei loata sellega tegelevate andmeedastuskeskuste puuduste kõrvaldamine – Lühike tähtaeg – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)

(2022/C 165/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Parma

Süüdistatavad põhikohtuasjas

ZI ja TQ

Resolutsioon

Tribunale di Parma (Parma kohus, Itaalia) 8. novembri 2019. aasta eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

(¹) Saabumise kuupäev: 17.9.2020.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 21. veebruari 2022. aasta määrus (Commissione tributaria provinciale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Leonardo SpA versus Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

(Kohtuasi C-550/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Ühine käibemaksusüsteem – Püsivate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2022/C 165/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Roma

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Leonardo SpA

Vastustaja: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Resolutsioon

Commissione tributaria provinciale di Roma (Rooma provintsi maksukohus, Itaalia) 21. juuli 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 6.9.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 23. veebruari 2022. aasta määrus (Verwaltungsgericht Wiesbadeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – TV versus Land Hessen

(Kohtuasi C-63/22) ⁽¹⁾

(Isikuandmete kaitse – Andmeregister (majandusteaberegister) – Füüsilise isiku maksevõime hindamine („skooring“) kontrollimata andmete põhjal, mis on saadud võlausaldajatelt – Andmete töötlemise seaduslikkus ja kaasvastutus sellise töötlemise puhul)

(2022/C 165/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: TV

Vastustaja: Land Hessen

Menetluses osales: SCHUFA Holding AG

Resolutsioon

Kustutada kohtuasi C-63/22 Euroopa Kohtu registrist.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 1.2.2022.

Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Orioli, Fernando Presencia 24. mail 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-719/20: Macías Chávez jt versus Hispaania ja parlament

(Kohtuasi C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol ja Fernando Presencia (esindaja: advokaat J. Jover Padró)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Hispaania Kuningriik

Euroopa Kohus (kümnes koda) jättis 1. veebruari 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu tõttu rahuldamata ning apellantide kohtukulud nende endi kanda.

Acciona, S.A. 10. septembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-362/20: Acciona versus EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Kohtuasi C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Acciona, S.A. (esindaja: advokaat J. C. Erdozain López)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet ja Agencia Negociadora PB, S.L.

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 27. jaanuari 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Acciona, S.A. kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 25. novembril 2021 – IEF Service GmbH versus HB

(Kohtuasi C-710/21)

(2022/C 165/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: IEF Service GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: HB

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ⁽¹⁾ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja selle artikli tähenduses tegutseb vähemalt kahe liikmesriigi territooriumil juba siis, kui ta osutab oma teenuseid teises liikmesriigis, võtab seal sel eesmärgil tööle vabakutselise müügiinseneri ja kui ettevõtja asukohas tööle võetud töötaja töötab korrapäraselt igal teisel nädalal teises liikmesriigis asuvas kodukontoris?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas direktiivi 2008/94/EÜ artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellise ettevõtja töötaja, kelle elukoht on teises liikmesriigis ja kelle suhtes kehtib seal sotsiaalkindlustuskohustus, kuid kes töötab vaheldumisi ühe nädala töödandja asukohaliikmesriigis ja ühe nädala oma elukohaliikmesriigis, kus ta on kaetud sotsiaalkindlustusega, töötab viidatud artikli tähenduses „tavaliselt“ mõlemas liikmesriigis?

3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav:

Kas direktiivi 2008/94/EÜ artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellise töötaja rahuldamata nõuete tasumise eest, kes töötab või tavaliselt töötab kahes liikmesriigis,

a) vastutab selle liikmesriigi garantiiasutus, kelle õigusnormid tema suhtes sotsiaalkindlustussüsteemide (sotsiaalkindlustus) koordineerimise raames kohaldamisele kuuluvad, kui garantiiasutuste tegevus on direktiivi 2008/94/EÜ artikli 3 kohaselt mõlemas riigis korraldatud nii, et töödandja sissemaksud sotsiaalkindlustusametuse rahastamiseks tuleb teha osana kohustuslikest sotsiaalkindlustusmaksetest;

b) või teises liikmesriigis, kus on maksejõuetu ettevõtja asukoht, asuv garantiiasutus või

c) mõlema liikmesriigi garantiiasutused, mistõttu saab töötaja avalduse esitamise ajal valida, kummale ta nõude esitab?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta töödandja maksejõuetuse korral (kodifitseeritud versioon) (ELT 2008, L 283, lk 36).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 21. detsembril 2021 –
R. I. versus Inspecția Judiciară, N. L.**

(Kohtuasi C-817/21)

(2022/C 165/32)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: R. I.

Vastustajad: Inspecția Judiciară, N. L.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 19 lõike 1 teist taanet, otsust 2006/928 (millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses) (¹) ning Euroopa Liidu õigusega kehtestatud sõltumatuse ja erapooletuse tagatise tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis lubavad kohtuinspeksiooni peainspektoril anda (seaduse alusel) normatiivseid ja/või üksikhaldusakte, millega ta otsustab sõltumatult kohtuinspeksiooni institutsioonilise raamistiku korralduse osas, mis puudutab kohtuinspektorite valimist ja nende tegevuse hindamist, kontrollide teostamist ja asepeainspektori nimetamist, juhul kui alusseaduse põhjal on viidatud isikud ainsad, kes võivad peainspektori suhtes distsiplinaarmenetluse toiminguid teostada, heaks kiita või ümber lükata?

(¹) Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus 2006/928, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 30. detsembril 2021 – Banca A versus ANAF, Presidente dell'ANAF

(Kohtuasi C-827/21)

(2022/C 165/33)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Banca A

Vastustajad: ANAF, ANAFi peadirektor

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohus on kohustatud tõlgendama riigisiseste olukordade suhtes kohaldatavat riigisisest maksuõigusnormi, mis reguleerib sellise kapitalikasumi maksustamata jätmist, mis on saadud ülevõtva äriühingu osaluse tühistamisel üleandva äriühingu kapitalis, kooskõlas nõukogu direktiiviga 2009/133/EÜ⁽¹⁾ sellistel asjaoludel nagu käesolevas kohtuasjas, kus:
 - liikmesriigi seadusandja on sarnaseid riigisiseseid ja piiriüleseid tehinguid reguleerinud eraldi õigusnormidega ning need normid ei ole identsed;
 - riigisiseste tehingute suhtes kohaldatav riigisisene õigusnorm toimib siiski direktiivis sisalduvate mõistete kaudu – ühinemine, varade ja kohustuste üleandmine, osaluse tühistamine;
 - riigisisese maksuõiguse põhjendusi võib tõlgendada nii, et seadusandja kavatses kehtestada sama maksualase lahenduse riigisisestele ja piiriülestele tehingutele, mida reguleeritakse direktiivi ülevõtmisega, et järgida ühinemise neutraalse maksustamise põhimõtet mittediskrimineerivalt ja nii, et vältida konkurentsimoonusi?
2. Kas nõukogu direktiivi 2009/133/EÜ artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et ei saa keelduda sellise kapitalikasumi maksustamata jätmisest, mis tuleneb äriühingu osaluse tühistamisest teises äriühingus pärast seda, kui viimati nimetatud äriühingu varad ja kohustused antakse üle esimesena nimetatud äriühingule, põhjusel, et kõnealune tehing ei vasta kõigile riigisisese õigusega selleks ette nähtud tingimustele, et seda saaks käsitada ühinemisena?
3. Kas nõukogu direktiivi 2009/133/EÜ artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et maksuvabastus on kohaldatav soodsa hinnaga toimunud omandamisest tulenevale kasumile, mis kajastub ühendava äriühingu kasumiaruandes?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/133/EÜ eri liikmesriikide äriühingute ühinemise, jaotumise, eraldumise, varade üleandmise ja osade või aktsiate vahetamise ning Euroopa äriühingute (SE) või Euroopa ühistute (SCE) registrijärgse asukoha teise liikmesriiki üleviimise puhul rakendatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT 2009, L 310, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 6. jaanuaril 2022 – RF versus Finanzamt G

(Kohtuasi C-15/22)

(2022/C 165/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: RF

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt G

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõiget 3 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208 koostoimes artikliga 210 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätetega on vastuolus liikmesriigi haldustava, mille kohaselt ei kohaldata tulumaksuvabastust juhtudel, mil arengukoostöö projekti rahastab Euroopa Arengufond, samal ajal kui teatud tingimustel vabastatakse tulumaksust töötasu, mida töötaja saab kehtiva töösuhte alusel tegevuse eest, mis on seotud Saksamaa poolt tehnilise või finantskoostöö raames antava arenguabiga, mida vähemalt 75 % ulatuses rahastab arengukoostöö eest vastutav föderaalministeerium või riigile kuuluv eraõiguslik arenguabiga tegelev äriühing?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 10. jaanuaril 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-23/22)

(2022/C 165/35)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas tõlgendades õigesti regionaalabi suuniseid aastateks 2014–2020 koostoimes komisjoni 16. juuni 2014. aasta määrusega (EL) nr 651/2014⁽¹⁾, eelkõige selle artikli 1 ja artikli 2 punktiga 11, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1379/2013⁽²⁾ ja Euroopa Liidu toimimise lepingu I lisaga saab jõuda järeldusele, et vastavalt 31. oktoobri 2014. aasta dekreetseadusega nr 162/2014 heaks kiidetud investeeringute maksustamise seadustiku (Código Fiscal do Investimento) artikli 2 lõikele 2 ja artikli 22 lõikele 1 ning 30. detsembri 2014. aasta ministri määruse nr 282/2014 artiklitele 1 ja 2 ei ole kalapüügi- ja vesiviljelustoodete ümbertöötlemine seoses „soolatursa“, „külmutatud tursa“ ja „leotatud tursaga“, mis kuulub CAE koodi 10204Rev3 alla, põllumajandustoodete ümbertöötlemine, mis võimaldab kohaldada ette nähtud maksusoodustusi?

⁽¹⁾ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnustatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT 2014, L 187, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT 2013, L 354, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungari) 25. jaanuaril 2022 –
PannonHitel Pénzügyi Zrt. versus Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)**

(Kohtuasi C-51/22)

(2022/C 165/36)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Kostja: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 ⁽¹⁾, artikli 5 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõike 1 punkti a esimest taanet ja lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et reisija võib kasutada õigust tagasimaksele, nõudes kogu pileti ostuhinna tagasimaksmist otse lennuettevõtjalt, isegi kui ta on pileti broneerinud vahendajana tegutseva kolmanda isiku abiga, kellele reisija maksis piletihinna, ning see vahendaja ostis lennuettevõtjalt pileti ja maksis temale piletihinna, kui ei ole tõendatud, et vahendaja tegutses lennuettevõtja volitatud esindajana ega et tegemist on reisikorraldajaga?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 1. veebruaril 2022 –
IA versus DER Touristik Deutschland GmbH**

(Kohtuasi C-62/22)

(2022/C 165/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IA

Kostja: DER Touristik Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 18 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lisaks rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivatele eeskirjadele sisaldab see ka asja lahendavale kohtule siduvat eeskirja liikmesriigi kohtute kohtualluvuse kohta reisilepinguga seotud asjades, kui reisijast tarbija ja temaga lepingu sõlminud reisikorraldaja elu- või asukoht on samas liikmesriigis, kuid reisi sihtkoht on välisriigis, mille tulemusel annab viidatud säte riigisiseseid kohtualluvust reguleerivaid õigusnorme täiendades tarbijale õiguse pöörduda reisikorraldaja vastu lepingust tulenevates nõuetes oma elukohajärgsesse kohtusse?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2022 – Viagogo AG versus
Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Kohtuasi C-70/22)

(2022/C 165/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Viagogo AG

Vastustaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiiviga 2000/31/EÜ⁽¹⁾, eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 3, 14 ja 15, koostoimes ELi toimimise lepingu artikliga 56, on vastuolus see, kui kohaldatakse liikmesriigi õigusnorme, mis käsitlevad pileтите müüki järelturul, mille tõttu on välistatud, et ELis tegutsev teabe talletamise platvormi haldaja, nagu käesolevas menetluses kaebuse esitaja, osutab kolmandatest isikutest kasutajatele järelturu piletimüügi teenuseid, reserveerides selle tegevuse üksnes müüjatele, ürituste korraldajatele või muudele avaliku sektori asutuste poolt volitatud üksustele, kes väljastavad pileteid esmasturule sertifitseeritud süsteemide kaudu?
- 2) Kas ERTL artiklites 102 ja 106 koostoimes sätestatuga on ühtlasi vastuolus selliste liikmesriigi õigusaktide kohaldamine, mis käsitlevad selliste ürituste pileтите müüki, mis reserveerivad kõik pileтите järelteenused (ja eelkõige vahenduse) üksnes müüjatele, ürituste korraldajatele või muudele isikutele, kellel on lubatud väljastada pileteid esmasturul sertifitseeritud süsteemide kaudu, välistades sellega infoühiskonna teenuse osutajad, kes soovivad tegutseda teabe talletamise teenuse osutajana direktiivi 2000/31/EÜ artiklite 14 ja 15 tähenduses, eelkõige juhul, kui see reserveerimine – nagu käesolevas asjas – võimaldab pileтите turustamise esmasturgu valitseval ettevõtjal laiendada oma turgu valitsevat seisundit vahendusteenustele järelturul?
- 3) Kas liidu õigusaktide ja eelkõige direktiivi 2000/31/EÜ tähenduses võib passiivse teabe talletamise teenuse osutaja mõistet kasutada ainult siis, kui puudub igasugune tegevus, mis hõlmab kasutajate poolt avaldatud sisu filtreerimist, valimist, indekseerimist, korraldamist, kataloogimist, koondamist, hindamist, kasutamist, muutmist, väljavõtete tegemist või reklaamimist, mida tuleb mõista kui näitlikke asjaolusid, mis ei pea olema kõik olemas, kuivõrd neid tuleb pidada *ex se* oluliseks seoses teenuse ärilise juhtimisega ja/või kasutajate käitumise hindamise tehnika kasutuselevõtuga nende lojaalsuse suurendamiseks, või kas eelotsusetaotluse esitanud kohus peab hindama eelnimetatud asjaolude tähtsust nii, et isegi kui üks või mitu neist on olemas, on teenust võimalik pidada valdavalt neutraalseks, mistõttu võib seda liigitada passiivse teabe talletamise teenuse osutajaks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ, infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

**Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloadapise 3. veebruaril 2022
esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 29. novembri 2021. aasta määruse peale
kohtuasjas T-726/20: Grupa Azoty jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloadapis (esindajad: advokaadid D. Haverbeke, L. Ruessmann ja P. Sellar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- tunnistada vastuvõetavaks ELTL artikli 263 alusel esitatud apellantide hagi, milles palutakse osaliselt tühistada komisjoni 25. septembri 2020. aasta teatis „Suunised, mis käsitlevad teatavaid riigiabiameetmeid kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemis pärast 2021. aastat 2020“⁽¹⁾ või
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtumäärus põhjusel, et Üldkohus oleks pidanud tegema otsuse vastuvõetavuse kohta pärast hagiavalduse põhjendatuse hindamist;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse selle põhjendatuse hindamiseks;
- hüvitada apellantidele käesoleva menetluse kohtukulud;
- jätta Üldkohtu menetluse kohtukulude üle otsustamine selleks ajaks, kui Üldkohus on lõpetanud hagi täieliku hindamise.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonikaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kaks väidet.

Esimene väide: puudulik põhjendus.

- Üldkohus rikkus oma piisava põhjendamise kohustust. Esiteks jättis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 34–48 ja 49–51 käsitlemata apellantide argumendid ega tuvastanud tema menetluses oleva kohtuasja asjaolusid. Teiseks ei selgitanud Üldkohus, miks võivad ainult komisjoni otsused, mis on vastu võetud konkreetse teisese õiguse akti alusel, puudutada apellante otseselt. See puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkti 38.

Teine väide: Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellantidel puudub otsene puutumus.

- Üldkohus viitab väljakujunenud kohtupraktikale, et selgitada otsese puutumuse kriteeriumi vaidlustatud kohtumääruse punktides 26–30. Otsese puutumuse hindamisel peab Üldkohus hindama vaidlustatud akti sisu, olemust, eesmärki ja sisu ning samuti selle faktilist ja õiguslikku konteksti. Üldkohus rikkus ELTL artikli 263 kohase otsese puutumuse nõude hindamisel õigusnormi, kuna ta jättis selle tegemata. See puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkte 34–48. Üldkohus tekitas olukorra, kus apellantidel ei ole enam õiguskaitsevahendit. Üldkohus rikkus õigusnormi, sest ta ei järginud otsese puutumuse hindamise kriteeriumi ja ei kohaldanud seda õigesti.

Teise võimalusena oleks Üldkohus pidanud otsustama hagi vastuvõetavuse üle alles pärast hagi põhjendatuse hindamist.

- Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõigetes 7 ja 8 on nõutud, et kui erilised asjaolud seda nõuavad, siis lahendab Üldkohus vastuvõetamatuse taotluse koos kohtuasja sisulise läbivaatamisega ning määrab uued tähtajad kohtuasja menetluse jätkamiseks. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt esinevad need erilised asjaolud siis, kui reservatsioon on vajalik korrahase õigusmõistmise huvides.
- Üldkohus pidi hindama vaidlustatud akti olemust, sisu ja konteksti, et teha kindlaks, kas see puudutab apellanti otseselt. Selleks on vaja käsitleda akti sisu ja seda, kas see paneb liikmesriikidele iseseisvaid õiguslikke kohustusi. See hinnang kattub osaliselt hagi esimese väite – mis puudutab komisjoni pädevuse puudumist võtta vastu vaidlustatud õigusakti I lisa – põhjendatuse hindamisega. Kuivõrd Üldkohus ei jätnud komisjoni vastuvõetamatuse taotluse otsustamist selleks ajaks, kui ta hindab hagi põhjendatust, siis rikkus ta oma kodukorra artikli 130 lõikeid 7 ja 8.

⁽¹⁾ ELT 2020, C 317, lk 5.

Apellatsioonkaebus, mille on 4. veebruaril 2022 esitanud Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton ja Trevira GmbH Üldkohtu (viies koda) 29. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-741/20: Advansa Manufacturing jt versus komisjon

(Kohtuasi C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH (esindajad: advokaadid D. Haverbeke, L. Ruessmann ja P. Sellar)

Teised menetlusosalised: Dralon GmbH, Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- tunnistada vastuvõetavaks ELTL artikli 263 alusel esitatud apellantide hagi, milles palutakse osaliselt tühistada komisjoni 25. septembri 2020. aasta teatis „Suunised, mis käsitlevad teatavaid riigiabi meetmeid kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemis pärast 2021. aastat 2020“⁽¹⁾ või
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtumäärus põhjusel, et Üldkohus oleks pidanud tegema otsuse vastuvõetavuse kohta pärast hagiavalduse põhjendatuse hindamist;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse selle põhjendatuse hindamiseks;
- hüvitada apellantidele käesoleva menetluse kohtukulud;
- jätta Üldkohtu menetluse kohtukulude üle otsustamine selleks ajaks, kui Üldkohus on lõpetanud hagi täieliku hindamise.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kaks väidet.

Esimene väide: puudulik põhjendus.

- Üldkohus rikkus oma piisava põhjendamise kohustust. Esiteks jättis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 34–48 ja 49–51 käsitlemata apellantide argumendid ega tuvastanud tema menetluses oleva kohtuasja asjaolusid. Teiseks ei selgitanud Üldkohus, miks võivad ainult komisjoni otsused, mis on vastu võetud konkreetse teisese õiguse akti alusel, puudutada apellante otseselt. See puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkti 38.

Teine väide: Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellantidel puudub otsene puutumus.

- Üldkohus viitab väljakujunenud kohtupraktikale, et selgitada otsese puutumuse kriteeriumi vaidlustatud kohtumääruse punktides 26–30. Otsese puutumuse hindamisel peab Üldkohus hindama vaidlustatud akti sisu, olemust, eesmärki ja sisu ning samuti selle faktilist ja õiguslikku konteksti. Üldkohus rikkus ELTL artikli 263 kohase otsese puutumuse nõude hindamisel õigusnormi, kuna ta jättis selle tegemata. See puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkte 34–48. Üldkohus tekitas olukorra, kus apellantidel ei ole enam õiguskaitsevahendit. Üldkohus rikkus õigusnormi, sest ta ei järginud otsese puutumuse hindamise kriteeriumi ja ei kohaldanud seda õigesti.

Teise võimalusena oleks Üldkohus pidanud otsustama hagi vastuvõetavuse üle alles pärast hagi põhjendatuse hindamist.

- Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõigetes 7 ja 8 on nõutud, et kui erilised asjaolud seda nõuavad, siis lahendab Üldkohus vastuvõetamatuse taotluse koos kohtuasja sisulise läbivaatamisega ning määrab uued tähtajad kohtuasja menetluse jätkamiseks. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt esinevad need erilised asjaolud siis, kui reservatsioon on vajalik korra kohase õigusmõistmise huvides.
- Üldkohus pidi hindama vaidlustatud akti olemust, sisu ja konteksti, et teha kindlaks, kas see puudutab apellanti otseselt. Selleks on vaja käsitleda akti sisu ja seda, kas see paneb liikmesriikidele iseseisvaid õiguslikke kohustusi. See hinnang kattub osaliselt hagi esimese väite – mis puudutab komisjoni pädevuse puudumist võtta vastu vaidlustatud õigusakti I lisa – põhjendatuse hindamisega. Kuivõrd Üldkohus ei jätnud komisjoni vastuvõetamatuse taotluse otsustamist selleks ajaks, kui ta hindab hagi põhjendatust, siis rikkus ta oma kodukorra artikli 130 lõikeid 7 ja 8.

(¹) ELT 2020, C 317, lk 5.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
9. veebruaril 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. versus Ministero della Transizione Ecologica (nüüd
Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare) ja Ministero dello Sviluppo
Economico**

(Kohtuasi C-86/22)

(2022/C 165/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Papier Mettler Italia S.r.l.

Vastustajad: Ministero della Transizione Ecologica (nüüd Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare) ja Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikli 114 lõigetega 5 ja 6, direktiivi 94/62/EÜ (¹) artikli 16 lõikega 1 ja direktiivi 98/34/EÜ (²) artikliga 8 on vastuolus niisuguste riigiseste sätete kohaldamine, nagu need, mis on ette nähtud vaidlustatud ministrite dekreedis, millega keelatakse turustada ühekordselt kasutatavaid kandekotte, mis on valmistatud biolagunematutest materjalidest, kuid mis vastavad muudele direktiiviga 94/62/EÜ sätestatud nõuetele, kui liikmesriik ei ole sellisest riigisestest korrast, mis sisaldab liidu õigusnormidega võrreldes piiravamaid tehnilisi eeskirju, Euroopa Komisjoni eelnevalt teatanud, vaid teatas talle sellest üksnes pärast meetme võtmist ja enne selle avaldamist?
2. Kas direktiivi 94/62/EÜ artikleid 1, 2, artikli 9 lõiget 1 ja artiklit 18, mida täiendavad direktiivi II lisa artiklite 1, 2 ja 3 sätted, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisuguste riigiseste õigusnormide vastuvõtmine, millega keelatakse turustada ühekordselt kasutatavaid kandekotte, mis on valmistatud biolagunematutest materjalidest, kuid mis vastavad muudele direktiiviga 94/62/EÜ sätestatud nõuetele, või kas riigisestes õiguses sätestatud täiendavad tehnilised eeskirjad võivad olla põhjendatud eesmärgiga tagada keskkonnakaitse kõrgem tase, võttes vajadusel arvesse jäätmete kogumisega seotud probleemide eripärasid liikmesriigis ja kõnealuse riigi vajadust rakendada ka sellises seotud valdkonnas ette nähtud liidu kohustusi?
3. Kas direktiivi 94/62/EÜ artikleid 1, 2, artikli 9 lõiget 1 ja artiklit 18, mida täiendavad direktiivi II lisa artiklite 1, 2 ja 3 sätted, tuleb tõlgendada nii, et need kujutavad endast selgeid ja täpseid õigusnorme, mis on kehtestatud selleks, et keelata mis tahes takistused direktiiviga kehtestatud nõuetele vastavate kottide turustamisele, ning toovad vajadusel kaasa potentsiaalselt vastuollu minevate riigiseste õigusnormide kohaldamata jätmise riigi kõikide organite poolt, kaasa arvatud avaliku võimu asutused?

4. Kas niisuguste riigisiseste õigusnormide vastuvõtmine, millega keelatakse turustada ühekordselt kasutatavaid kandekotte, mis ei ole biolagunevad, kuid on valmistatud direktiivis 94/62/EÜ sätestatud nõudeid järgides, juhul kui seda ei põhjenda eesmärk tagada keskkonnakaitse kõrgem tase, jäätmete kogumisega seotud probleemide eripärad liikmesriigis ega kõnealuse liikmesriigi vajadus rakendada ka sellises seotud valdkonnas ette nähtud liidu kohustusi, võib endast kujutada direktiivi 94/62/EÜ artikli 18 rasket ja ilmselget rikkumist?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT 1994, L 365, lk 10; ELT eriväljaanne 13/13, lk 349).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Essen (Saksamaa) 10. veebruaril 2022 – DC versus HJ

(Kohtuasi C-97/22)

(2022/C 165/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Essen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DC

Kostja: HJ

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (¹), artikli 14 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus tellija võtab tahteavalduse, mis on suunatud ehitusteenuste osutamise lepingu sõlmimisele väljaspool äriruume, tagasi alles pärast seda, kui kaupleja on teenused juba (täies mahus) osutanud, võtab viidatud säte kauplejalt kõik õigused hüvitisele ka juhul, kui lepingust taganemise õiguslikke tagajärgi reguleerivate õigusnormide kohaselt ei ole hüvitiseõiguse tingimused küll täidetud, kuid kaupleja osutatud ehitusteenused on suurendanud tellija vara, mis tähendab, et tellija on rikastunud?

(¹) ELT 2011, L 304, lk 64.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 10. veebruari 2022. aasta määrus – TO versus EEA

(Kohtuasi T-434/21) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Üldkohtu otsuse täitmine – Mittetähtaegselt vaidlustatud otsus – Seadusjõud – Tingimuslik kohustus, mille teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus võttis Üldkohtu välise kompromissi kontekstis – Kompromissi pakkumine, millega hageja ei nõustu – Isikut kahjustava meetme puudumine – Vastuvõetamatus)

(2022/C 165/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: TO (esindaja: advokaat É. Boigelot)

Kostja: Euroopa Keskkonnaamet (esindajad: O. Cornu, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esimesena tühistada 21. septembri 2020. aasta otsus, millega EEA keeldus ühelt poolt täitmast 11. juuni 2019. aasta kohtuotsust TO vs. EEA (T-462/17, ei avaldata, EU:T:2019:397) ja teiselt poolt jättis rahuldamata hageja 16. septembril 2020 esitatud taotlused, ning teisena mõista EEA-lt välja hageja kasuks esiteks summa, mis vastab töölepingu ülesütleamise hüvitisele ja sisseseadmistoetusele, millele lisanduvad intressid alates 22. septembrist 2016; teiseks summa 20 000 eurot väidetava mittevaralise kahju eest, mida tekitati tema isikuandmete avaldamisega kolmandatele isikutele, ning kolmandaks summa 20 000 eurot väidetava mittevaralise kahju eest, mida tekitati keeldumisega teavitada teda kirjavahetusest tema eelmise nõustajaga nii enne kui pärast eelnimetatud kohtuotsuse kuulutamist.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta TO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskkonnaameti kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 349, 30.8.2021.

27. jaanuaril 2022 esitatud hagi – BNP Paribas versus SRB

(Kohtuasi T-71/22)

(2022/C 165/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada Ühtset Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „SRB“) esitama kriisilahendusotsusega ⁽¹⁾ heaks kiidetud täielikku kriisilahenduskava;

- tuvastada, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude poliitika vaidlustatud sätteid ei tohi kohaldada;
- tühistada kriisilahendusotsus;
- tühistada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus^(?);
- mõista hageja õigusabikulud ning tema muud, käesoleva kohtumenetlusega seotud kulud välja SRB-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja viis väidet kriisilahendusotsuse kohta ja kaheksa väidet, et põhjendada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse suhtes esitatud hagi.

1. Esimene väide kriisilahendusotsuse kohta, milles leitakse, et SRB on rikkunud õigusnormi. Hageja väidab, et kriisilahendusotsus rikub 15. juuli 2014. aasta määrust (EL) nr 806/2014,^(?) komisjoni 23. märtsi 2016. aasta delegeritud määrust (EL) 2016/1075,⁽⁴⁾ ja proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide kriisilahendusotsuse kohta, mille kohaselt on SRB teinud ilmseid hindamisvigu ning rikkunud hea halduse põhimõtet.
 - Selle väite toetuseks märgib hageja, et SRB võttis vastu ühtse „bail-in only“ strateegia kõigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate jaoks, kuid jättis tähelepanuta tegelikud kriisilahendusjuhtumid; samuti ei hinnanud ta hoolikalt ja erapooletult kõiki faktipõhiseid ning põhjendatud argumente, mis hageja esitas oma kriisilahenduse strateegiat põhjendades.
3. Kolmas väide kriisilahendusotsuse kohta, milles hageja märgib, et SRB väljendab normatiivset valikut peegeldavat seisukohta ja ületab seega talle määrusega (EL) nr 806/2014 antud pädevust.
4. Neljas väide kriisilahendusotsuse kohta, mille kohaselt see on vastu võetud hageja õigust olla ära kuulatud rikkudes ning samuti on SRB rikkunud põhjendamiskohustust, sest ta ei põhjendanud, miks ta valis hageja jaoks just sellise kriisilahendusstrateegia.
5. Viies väide kriisilahendusotsuse kohta, et teatavad määruse (EL) nr 806/2014 sätteid, mida SRB seda otsust tehes rakendas, rikuvad põhiõigusi ning ELTLi.
6. Esimene väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, mille järgi põhineb see kriisilahendusotsusel ja on sellega olemuslikult seotud ning kui viimati nimetatud otsus tühistatakse, siis esimesena nimetatud otsus enam ei kehtiks.
7. Teine väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, nimelt et SRB on määruse (EL) nr 806/2014 sätteid tõlgendades ja rakendades rikkunud õigusnormi.
 - Seda väidet põhjendades märgib hageja, et SRB ei võtnud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramisel arvesse kriisilahenduse järgset pangakontserni ja turuusalduse puhvri kindlakstegemisel kriisilahendusjärgset olukorda kombineeritud puhvri nõudega; samuti ei hinnanud ta täielikult kõiki omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude arvutuse aspekte ning ei esitanud oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude arvutuse kohta põhjendusi.
8. Kolmas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsust käsitlev väide, mille kohaselt pani SRB toime ilmselgeid hindamisvigu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramisel ning rikkus hea halduse põhimõtet niivõrd, kuivõrd SRB ei hinnanud hoolikalt ja erapooletult BNP Paribase kontserni kriisilahenduse järgselt ja eelkõige ei võtnud arvesse kriisilahenduse mõju BNP Paribase kontserni suurusele ja ärimudelile.
9. Neljas väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, milles leitakse, et SRB rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet, kui ta ei kohaldanud mitmeid enda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude poliitika sätteid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamiste puhul.
10. Viies väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, et SRB rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, kui ta määras omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude summa, mis on kriisilahenduse eesmärke arvestades ebaproportsionaalne.
11. Kuues väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, milles märgitakse, et SRB ei põhjendanud seda otsust, sest ta ei märkinud otsuses kõiki vajalikke põhjendusi, selleks, et hageja saaks aru, millisel alusel ning millist meetodikat kasutades omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaks määrati ja miks see meetodika kaldub kõrvale üldisest meetodikast, mis on ette nähtud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude poliitikas.

12. Seitsmes väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, mille kohaselt on SRB rikkunud hageja õigust olla ära kuulatud, kui ta keeldus põhimõtteliselt võtmast arvesse teatavaid kommentaare.
13. Kaheksas väide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsuse kohta, milles leitakse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude poliitika, millel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus põhineb, rikub määrust (EL) nr 806/2014 ja kujutab endast SRB volituste kuritarvitamist osas, milles selles on väljendatud normatiivset valikut kriisilahenduse valdkonnas ja rikutud seadusandja pädevust.

-
- (¹) Viidatud kriisilahendusotsus on järgmine: Ühtse Kriisilahendusnõukogu, Magyar Nemzeti Banki, Finanstilsyneti ja Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembri 2021. aasta ühisotsus BNP Paribase ja tema tütarettevõtjate konsolideerimisgrupi kriisilahenduskava ja kriisilahenduskõlblikkuse kohta (asi nr RC/JD/2020/52).
- (²) Viidatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus on järgmine: SRB, Magyar Nemzeti Banki, Finanstilsyneti ja Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembri 2021. aasta ühisotsus, millega määratakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded BNP Paribase ja tema teatud filiaalide suhtes (asi nr RC/JD/2020/53).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).
- (⁴) Komisjoni 23. märtsi 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1075, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantsotuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus.

15. veebruaril 2022 esitatud hagi – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ versus Euroopa Investeerimispank

(Kohtuasi T-86/22)

(2022/C 165/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ (Melendugno, Itaalia) (esindaja: advokaat A. Calò)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (EIP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- otsustada, et Euroopa Investeerimispank on süüliselt tunnistanud hagejaks oleva ühenduse poole esitatud vaide vastuvõetamatuks ja hilinemisega esitatuks;
- kohustada Euroopa Investeerimispanka tegema otsuse TAP AG-le määratud rahastamise tagasivõtmise kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab vaide väidetavat vastuvõetamatust.

- Sellega seoses märgib hageja, et on rikutud Århusi konventsiooni, 6. septembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1367/2006, (¹) määrust (EL) 2021/1767 (²) ja EIP avalduse keskkonnaalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta (EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards) preambuli punkte 1, 6 ja 9. Täpsemalt oleks EIP pidanud määratud rahastamise tagasi võtma, kuna vaie puudutas haldusakti keskkonnaõiguse tähenduses.

2. Teine väide, mis puudutab vaide aegumist, mis väidetavalt toimus tähtaja möödumise tõttu.

- Sellega seoses väidab hageja, et on rikutud Århusi konventsiooni, 6. septembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1367/2006, määrust (EL) 2021/1767 ja EIP avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta preambuli punkte 1, 6 ja 9. Täpsemalt ei ole EIP rahastamist tagasi võtnud, mis peab toimuma uue akti vormis, mis on autonoomne ja eraldiseisev sellest aktist, millega rahastamine enne oli määratud; ning igal juhul tuleb kuuenädalast tähtaega vaide esitamiseks arvutada alates objekti käikulaskmisest, kuna lepinguliselt oli rahastamise saajal aega kuni selle kuupäevani, et see EIP standarditega vastavusse viia.

3. Kolmas väide, mis puudutab EIP 2009. aasta avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta punkti 36 rikkumist.

- Sellega seoses viitab hageja, et siinses asjas sätestab punkt 36, et EIP nõuab, et kõik rahastatud projektid täidavad vähemalt järgmisi nõudeid:

- kohaldatavad riigisisised keskkonnavalased õigusaktid;
- kohaldatavad EL keskkonnavalased õigusaktid, täpsemalt EL keskkonnamõju hindamise direktiiv ja looduskaitse-direktiivid, samuti valdkondlikud direktiivid ja „valdkonnatülesed“ direktiivid;
- EL õigusse üle võetud asjaomaste rahvusvaheliste keskkonnakonventsioonide põhimõtted ja standardid.

Käesoleval juhul ei järgitud ühtegi nendest punktidest.

Tõendatud on järgmised rikkumised:

a. EL keskkonnavalaste õigusnormide rikkumine, täpsemalt on rikutud:

- a.I määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 36 koostoimes artikli 4 ja artikliga 14 (kulude-tulude analüüsi puudumine);
- a.II määruse nr 347/2013 põhjendust 31 koostoimes direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikega 1 ja IV lisa punktiga 1 (väline kumulatiivne mõju);
- a.III määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 31 koostoimes direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikega 1 ja IV lisa punktiga 1 (sisemine kumulatiivne mõju) – sammhaaval lähenemise keeld;
- a.IV direktiivi 2011/92/EL artikli 2 lõiget 1 ja elupaikade direktiivi artikli 6 lõiget 3;
- a.V direktiivi 2009/147, st linnudirektiivi artikli 4 lõiget 4;
- a.VI määruse (EL) nr 1367/2006 põhjendust 30 koostoimes artikliga 9 ja keskkonnamõju hindamise direktiivi artikliga 6 (läbipaistvus ja osalemine);
- a.VII määruse (EL) nr 347/2013 põhjendust 28 koostoimes artikliga 7 (elupaikade normid);
- a.VIII ELTL artiklit 191 koostoimes Euroopa Investeerimispannga avalduse keskkonnavalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta – mille kiitis heaks haldusnõukogu 3. veebruaril 2009 – rikkumisega.

b. Itaalia õigusnormide rikkumine, täpsemalt on rikutud:

- b.I seadusandliku dekreeidi 42/2004 maastikukonventsiooni ülevõtmise kohta artiklit 26;
- b.II seadusandliku dekreeidi 42/2004 maastikukonventsiooni ülevõtmise kohta artiklit 146;
- b.III 7. augusti 1990. aasta seaduse nr 241 (teenuste konverents) artiklit 14ter;
- b.IV ministri dekreeidi nr 223/14 keskkonnahoidlikkuse kohta ettekirjutust A57;
- b.V seadusandliku dekreete 152/06, sanktsioonide puudumine;
- b.VI karistusseadustiku artiklit 452quater (keskkonnakatastroof).

4. Neljas väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. aprilli 2013. aasta määrust (EL) nr 347/2013.

— Sellega seoses väidab hageja, et tegelikult ei ole kunagi läbi viidud asjakohast kulude-tulude analüüsi.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006, keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 2021. aasta määrus (EL) 2021/1767, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2021, L 356, lk 1).

17. veebruaril 2022 esitatud hagi – Hahn Rechtsanwälte versus komisjon

(Kohtuasi T-87/22)

(2022/C 165/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Künstner)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2021. aasta otsus C(2021) 9326 (final);
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: puuduvad määruse (EÜ) nr 1049/2001 (¹) artikli 4 lõikes 2 nimetatud keeldumise alused.

- Komisjon ei ole tõendanud monopolivastase menetluse AT.40178 – sõidukite heitkogused – menetlusosaliste suhtes kaitset väärivate ärihuvide olemasolu määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses ega ole läbi viinud juhtumipõhist hindamist.
- Komisjon ei saa tugineda uurimistegevuse kaitsele, kuna tegemist on jõustunud otsusega lõpetatud monopolivastase menetlusega ning komisjon ei ole läbi viinud juhtumipõhist hindamist.
- Komisjon tugineb avalikustamata jätmise üldisele eeldusele, kuigi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja/või kolmanda taande tingimused ei ole täidetud, mis toob kaasa olukorra, kus dokumentidega tutvumise reegli ja erandi suhe on lubamatul moel ümber pööratud.

2. Teine väide: avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.

- Komisjon on ebaõigelt väitnud, et puuduvad ülekaalukad üldised huvid määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
- Ühiste huvide rikkumine on käesoleval juhul ilmne, kuna kartellikokkulepped puudutavad ka sõidukite katkestusseadmeid ning lämmastikoksiidi suurenenud saaste avaldab kahjulikku mõju ühiste huvidele nagu tervis, keskkond ja kliima.

- European Environment Agency (EEA) andmetel sureb ainuüksi Saksamaal aastas ligikaudu 12 800 inimest lämmastikoksiidi õhusaaste tagajärjel.
- 3. Kolmas väide: ei ole konkreetselt kontrollitud, kas dokumentidega oleks võimalik tutvuda osaliselt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
 - Komisjon ei ole piisavalt täpselt kontrollinud, kas teise võimalusena tuleks lubada tutvuda toimikuga osaliselt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
 - Ei kontrollitud, kas saaks kasutada meetet, mis piiraks hageja õigust dokumentidega tutvuda vähemal määral.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

21. veebruaril 2022 esitatud hagi – OG jt versus komisjon

(Kohtuasi T-101/22)

(2022/C 165/47)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: OG, OH, OI ja OJ (esindaja: advokaat D. Gómez Fernández)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 21. detsembri 2021. aasta delegeeritud määruse (EL) 2021/2288 (¹), millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/953 (²) lisa seoses ELi digitaalse COVID-tõendi vormis välja antud ja esmase vaksineerimiskuuri läbimist kinnitavate vaksineerimistõendite kehtivusajaga, artikkel 1; ning
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on volitusnorme ja ETL artikli 290 lõiget 1.
 - Selle kohta väidavad hagejad, et ületati Euroopa Parlamendile määruse 2021/953 artiklist 12 ja artikli 5 lõikest 2 tulenevat volitust ning mindi mööda neis sätestatust, sest see otsus ei järgi volitava akti põhiaspekte ning igal juhul ei jää see seadusandliku alusaktiga paika pandud õiguslikesse piiridesse, kuivõrd muudatused ei ole vajalikud, sest teadus ei ole sellega seoses teinud edusamme COVID-19 pandeemia ohjamisel.
2. Teine väide, et rikutud on volitusnorme ja ETL artikli 290 lõiget 1.
 - Selle kohta väidavad hagejad, et ületati Euroopa Parlamendile määruse 2021/953 artiklist 13 ja artikli 5 lõikest 4 tulenevat volitust ja mindi mööda neis sätestatust. Samuti, et rikuti olulisi menetlusnorme, sest kohaldati kiirmenetlust, ilma et esinenuks konkreetne olukord, milles on selle kasutamine ette nähtud, nimelt uute teaduslike tõendite leidmine ja niisuguse menetluse kasutamist nõudvate kiireloomuliste üldise huvi kaalutluste esinemine.
3. Kolmas väide, et rikuti ETL artiklis 21 tagatud põhiõigust vabale liikumisele, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 45 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile lisatud protokoll nr 4 artiklit 2, 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/CE artiklit 27 ja proportsionaalsuse põhimõtet.

- Selle kohta väidavad hagejad, et kehtestatud piirangud ei ole põhjendatud rahvatervise kaalutustel ning et nende tõhusus ega vajalikkus ei ole tõendatud.
4. Neljas väide, et rikuti hartas tagatud põhiõigust võrdsusele seaduse ees (artikkel 20) ning diskrimineerimiskeeldu (artikkel 21) ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (EIÕK) tagatud vastavaid õigusi, sest komisjon kehtestas ilma teadusliku aluseta täieliku vaksineerimiskuuri lõpetanud ja tõhustusdoosi saanud inimeste erineva kohtlemise.
5. Viies väide, et ületatud on vastava küsimusega seotud pädevust.
- Sellega seoses väidavad hagejad, et rikuti pädevuse omistamise põhimõtet ja ELTL artikleid 5 ja 168, sest nii komisjonil kui ka Euroopa Liidul puudub pädevus võtta meetmeid, millega kohustatakse vaksineerima – ka kaudselt –, s.o kui isik ei soovi jääda vaksineerimistõendist ilma automaatselt, 270 päeva pärast esmase vaksineerimiskuuri läbimist.
6. Kuues väide, et rikuti hartas tagatud põhiõigusi vabadusele (artikkel 6), era- ja perekonnaelu austamisele (artikkel 7) ning isikupuutumatusel (artikkel 3) ja EIÕKs tagatud vastavaid õigusi, sest kehtestati kaudne kohustus vaksineerida end tõhustusdoosiga, et mitte jääda ilma vaksineerimistõendist.
7. Seitsmes väide, et kuritarvitati võimu.
- Selle kohta väidavad hagejad, et rikuti EIÕK artiklit 18, sest delegeeritud määrusega taotleti muud eesmärki kui see, mis oli ette nähtud. Kaudne kohustus tõhustusdoosiga vaksineerida, kui isik ei soovi automaatselt vaksineerimistõendist ilma jääda.

(¹) Komisjoni 21. detsembri 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/2288, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/953 lisa seoses ELi digitaalse COVID-tõendi vormis välja antud ja esmase vaksineerimiskuuri läbimist kinnitavate vaksineerimistõendite kehtivusajaga (ELT 2021, L 458, lk 459).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/953, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste COVID-19 vaksineerimis-, testimis- ja läbipõdemistõendite (ELi digitaalne COVID-tõend) väljaandmise, kontrollimise ja aktspteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal (ELT 2021, L 211, lk 1).

22. veebruaril 2022 esitatud hagi – Transgourmet Ibérica versus EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Kohtuasi T-102/22)

(2022/C 165/48)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Duch Fonoll ja I. Osinaga Lozano)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk Gourmet – ELi kaubamärk nr 8 143 653

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 14. detsembri 2021. aasta otsus asjas R 862/2021-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;
- saata asi tagasi apellatsioonikojale lõpliku otsuse tegemiseks;

- jätta EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja hageja kohtukulud käimasolevas menetluses, apellatsioonikoja menetluses ja esimese astme menetluses.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EU) 2015/2436 artiklit 3;
- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EU) 2017/1001 artikli 64 lõikeid 2 ja 3 koosmõjus komisjoni delegeeritud määruse (EU) 2018/625 artikli 10 lõikega 4 ning asjaomase kohtupraktikaga;
- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EU) 2017/1001 artikli 64 lõikeid 2 ja 3 koosmõjus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EU) 2017/1001 artikli 18 lõike 1 punktiga a.

24. veebruari 2022. aasta esitatud hagi – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Kohtuasi T-106/22)

(2022/C 165/49)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikosia, Küpros) (esindajad: Barrister-at-Law S. Malynicz ja advokaat C. Milbradt)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaaria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk BBQLOUMI – ELi kaubamärk nr 12 898 029

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. detsembri 2021. aasta otsus asjas R 656/2021-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja apellatsioonikoja menetluse teise poole kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 74 lõike 2 rikkumine;

- eristusvõimet puudutava Euroopa Kohtu praktika eiramine apellatsioonikojas;
- apellatsioonikojas nõutaval tasemel eristusvõime osas tõendamiskoormise asetamine varasema kaubamärgi omanikule, kelleks on hageja;
- apellatsioonikoja peamise tuvastuse, et kollektiivkaubamärgil puudub eristusvõime, põhjenduse puudumine.

28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Adegas Ponte da Boga versus EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Kohtuasi T-107/22)

(2022/C 165/50)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Adegas Ponte da Boga, SL (Ourense, Hispaania) (esindaja: advokaat C. Sueiras Villalobos)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärk P3 DOMINIO DE TARES – ELi kaubamärk nr 16 691 651

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. detsembri 2021. aasta otsus asjas R 479/2021-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja mis tahes teistelt isikutelt, kes astuvad menetlusse vaidlustatud otsuse kaitseks.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. märtsil 2022 esitatud hagi – OK versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-113/22)

(2022/C 165/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OK (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- abitaotlusega seoses:
 - tühistada Euroopa välisteenistuse personalidirektori otsus, millega jäeti osaliselt rahuldamata tema abitaotlus ahistamise ja diskrimineeriva kohtlemise kohta ning mis tehti teatavaks [konfidentsiaalne] ⁽¹⁾;
 - tühistada vajalikus ulatuses osas, milles see täiendab 15. juuli 2021. aasta otsust, Euroopa välisteenistuse peasekretäri otsus, millega jäeti rahuldamata tema [konfidentsiaalne] kaebused, mis puudutavad eespool viidatud abitaotluse osaliselt rahuldamata jätmise otsust, ja mis tehti teatavaks [konfidentsiaalne];
- [konfidentsiaalne] kohtuasjas [konfidentsiaalne] tehtud kokkuleppe sisu, ulatuse ja täitmiseiga seoses:
 - tühistada [konfidentsiaalne] kompromiss, kuna tahteavaldus on kehtetu, kuid samuti ei ole järgitud selle tingimusi;
 - tühistada osas, milles selle puhul on tegemist selle kokkuleppe täitmisega, vaikimisi tehtud otsus edutada hagejale palgaastmele AD 14 tagasiulatuvalt 1. jaanuarist 2018, millest hageja sai teada oma 2021. aasta mai töötasu teatisest ning mida ametlikult kinnitas Euroopa välisteenistuse (ametisse nimetav asutus) personali peadirektor [konfidentsiaalne];
 - tühistada personali peadirektori 30. novembri 2021. aasta otsus, millega Euroopa välisteenistuse jättis rahuldamata tema kaebuse [konfidentsiaalne], mille ta esitas sõnaselge otsuse puudumise peale tema edutamise kohta palgaastmele AD 14 1. jaanuaril 2018 ning selle peale, et Euroopa välisteenistus esitas [konfidentsiaalne] kohtuasjas valeavalduse, mille eesmärk ja tagajärg oli Üldkohtu arvamuse ja hageja õiguse tugineda võrdse kohtlemise põhimõttele moonutamine;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis 52 400 eurot, mille eesmärk on hüvitada tema varaline kahju, ning mittevarelise kahju eest hüvitis, mis on hinnatud sümboolselt ühele eurole;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab ametialast eksimust ja hoolitsemiskohustuse rikkumist ahistatud ametniku suhtes ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) rikkumist ja Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade rikkumist.
2. Teine väide, mis puudutab ilmset hindamisviga seoses faktiliste asjaolude asetleidmise ja hageja ahistamisega.
3. Kolmas väide, mis puudutab võimu kuritarvitamist ja harta artikli 47 rikkumist.
4. Neljas väide, mis puudutab võimu kuritarvitamist ning ETL artikli 227 ja harta artikli 44 rikkumist.
5. Viies väide, mis puudutab seda, et abitaotluse analüüsimine ei vasta [konfidentsiaalne] otsusele.

Hageja esitab kaks väidet vaikimisi tehtud edutamise otsuse ja [konfidentsiaalne] asjas kompromissi saavutamise kokkuleppe peale esitatud hagi põhjendamiseks.

1. Esimene väide, mis puudutab pettust ja [konfidentsiaalne] asjas tehtud kokkuleppe tühisust.
2. Teine väide, mis puudutab kokkuleppe täitmata jätmist ja Euroopa välisteenistuse poolt seadusjõu põhimõttele väärt tuginemist.

⁽¹⁾ Konfidentsiaalsed andmed kustutatud.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET